

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCOMMISSIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 1 november 2018

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: We hebben een bel. Goedenavond, Commissieleden, wethouder, van harte welkom. Bezoekers op de publieke tribune. En iedereen die meekijkt via de live uitzending, van harte welkom bij de Commissie Samenleving. Zoals u allen weet, werken wij natuurlijk met spreektijden in deze Commissie. Denk eraan en houd de interrupties kort en zakelijk. En, dat was het ene. Participatieraad Haarlem heeft een verzoek gedaan bij de griffie om een presentatie voor de Commissie te houden. Is daar animo voor?

De heer ...: Waarover '... '?

De voorzitter: En, ja, dat staat er niet bij.

Commissiegriffier Jhinkoe-Rai: '...' voorstellen. Als jullie het willen, dan ga ik het regelen.

De voorzitter: Als er animo is, dan wordt er een voorstel gedaan en laat ik intekenen.

De heer ...: Een algemene presentatie, of een thema wat zij ...?

Commissiegriffier Jhinkoe-Rai: Algemeen.

De voorzitter: Algemeen.

De heer ...: Een algemene presentatie.

Commissiegriffier Jhinkoe-Rai: Een kennismaking met elkaar.

De voorzitter: Ja? Oké, dus dan gaan we daar nog een lijst van rondsturen. Gaan we het vandaag doen, of gewoon per mail? Ik ga het per mail even rondsturen. We hebben zo meteen drie sprekers bij agendapunt 6. Dat zijn mevrouw Ooms, zij spreekt een over het wijkgebouw in Molenwijk. De heren Donkor en Rijntjes spreken een namens de Stichting Triple Threat. En bij agendapunt 7 hebben we de heer Strijker uitgenodigd om eventueel vragen vanuit de Commissie toe te lichten. De heer Strijker, is die aanwezig? Die is nog niet, oké.

3. Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Zijn er nog mededelingen vanuit de Commissie? Nee? Dan gaan we naar het vaststellen van de agenda.

De heer ...: Wethouder nog een mededeling.

De voorzitter: Oh ja, staat er niet bij. Heeft de wethouder nog mededelingen? Oh, de wethouder heeft nog een mededeling.

Wethouder Botter: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik heb even een paar mededelingen. In de eerste plaats over dat de aanbidding voor de jeugdreclassering en jeugdbescherming weer is opengesteld. We

hebben ons uiterste best gedaan om een aanbod neer te leggen wat in ieder geval past, volgens mij nu, bij de gesprekken die wij hebben gevoerd. Waarbij ook het maximale eruit is gehaald, wat we konden bieden binnen de gestelde kaders van de verschillende Colleges. Dus wij hopen binnenkort helderheid te hebben of daar ook op wordt ingeschreven. Daarnaast zult u ongetwijfeld het bericht hebben vernomen dat er een ander probleem zich heeft aangediend. Dat is namelijk op het terrein van Jeugdzorg Plus. Onze collega's van de drie noordelijke regio's van Noord-Holland hebben gemeend om een aanbesteding uit te laten gaan en ook toe te kennen aan een Rotterdamse organisatie. Waardoor de organisatie in Heerhugowaard, die ook voor een belangrijk deel voor onze cliënten, ongeveer 10, de jeugdzorg uitvoert, de Jeugdzorg Plus, nu onder vuur komt te liggen. Daar gaan wij natuurlijk de gesprekken mee aan. Ik heb al laten weten dat ik het heel erg betreurt dat wij hier niet in zijn gekend. Ik heb ook aangegeven dat ik hoop dat ze in ieder geval ervoor zorgen dat wij daar ook niet de dupe van worden. Ik heb ook contact opgenomen met de directeur van de instelling. En we gaan er alles aan doen om te zorgen dat in ieder geval voor onze kinderen de zorg geborgd blijft. En datzelfde geldt voor Midden-Kennemerland. Dus voor Velsen en omgeving. Dan een paar andere, gewoon leuke wetenswaardigheden. In de vorm van mededelingen. De Kinderraad van Schalkwijk is geïnstalleerd, zojuist. Dat was ontzettend leuk om te doen. En ik kan ook niet anders zeggen dan dat er een hele enthousiaste groep kinderen bezig is met het nadenken over hoe de wijk nog leuker kan worden. Het spannende is ook dat de volwassen wijkraad nu koppeling heeft gelegd. En dat ze gezamenlijk bijvoorbeeld ook een schouw gaan doen. En ik heb daar hele hoge verwachtingen van. En dat past heel erg goed in het kader van de jeugdparticipatie.

De voorzitter: Het is niet gewoon om vragen te gaan stellen. Ik weet niet of de wethouder dat ...

Wethouder Botter: Als er een vraag over ...

De heer ...: Als u het toestaat, mijnheer de voorzitter. U bent '...'

De voorzitter: Als het natuurlijk kort is ...

Mevrouw Stroo: Het is gewoon vanuit enthousiasme. Zou de Kinderraad een keer op bezoek kunnen komen?

Wethouder Botter: Ik denk dat u het andersom zou moeten doen. Dat het veel leuker is om met een groepje mensen naar Schalkwijk af te reizen. Om daar eens te gaan kijken hoe de kinderen het doen. En dat u ze in hun eigen omgeving, en ze hebben ook hele mooie posters gemaakt van wat ze willen en wat ze kunnen, dus dat is heel erg leuk om dat daar te bekijken. En dat kunnen we met de school afspreken. Ja, lijkt me een goed idee.

De voorzitter: '...'

De heer Oomkes: U heeft het over een wijkraad. Is dat Meerwijk? Of?

Wethouder Botter: Het zijn drie scholen. Inderdaad ook in Meerwijk. Het is een van de scholen naast de moskee. En daaromheen zit een aantal scholen waar kinderen nu inderdaad in een wijkraad zijn gekozen. En met elkaar elke donderdagmiddag twee uurtjes bij elkaar zitten. Om daar ook van gedachten te wisselen, onderwerpen te bedenken. Het is gewoon echt heel erg leuk om daar ons verder in te verdiepen. En te kijken of dat ook voor andere wijken een mogelijkheid zou kunnen zijn. Dan is gisteravond ...

De voorzitter: U krijgt echt, u staat ruimte toe ...

Wethouder Botter: Ik krijg te horen dat '...', dus.

De heer Yerden: Ik vind het een interessant initiatief. En de onderwerpen bepalen de kinderen zelf? Of?

Wethouder Botter: Ja, dat zijn heel gewone onderwerpen. Als hondenpoep, speeltuinplekjes en van alles en nog wat. En de top was dat ze het gewoon smerig vinden dat mensen roken. En eigenlijk vinden ze dat roken verboden moet worden. Dus dat zijn hele mooie onderwerpen.

De voorzitter: En de heer Oomkes heeft nog een aanvullende vraag.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Even over het eerste gedeelte van die je gaf, Jur. Ik weet dat we bij de besprekingen over jeugdzorg inderdaad een datum van 15 november in de gaten werd gehouden. Dat lijkt me niet meer haalbaar in de huidige omstandigheden, of ben je nog optimistisch?

Wethouder Botter: Kijk, op zichzelf hebben we die datum nog steeds staan. En ben ik optimistisch. Want er is natuurlijk verder weinig aan veranderd aan de omstandigheden. Ik ben vrij tegemoet gekomen aan de wensen rondom de administratieve lasten. Dus daarvan zullen we een projectvorm gaan doen om te zien hoe dat zit met dat tijd schrijven. Of, dat meer zicht krijgen. En zullen wij ook een aantal pilots financieren. Dus dat dit niet meer bij de instellingen ligt, waar ze mee belast worden. En wij willen ze daar ook bij helpen, ook met dat e-betalen. Een ander onderwerp wat speelt, is de bevoorschotting. Nou, daar gaan de meeste gemeenten mee akkoord, om te zeggen dat we toch blijven bevoorschotten. Dan heb je het onderwerp rondom de tarifiering. En daarvan hebben wij gezegd: we gaan uit van de tarieven, de hoogste tarieven, die in een bepaald segment, of een bepaald stad of dorp, gelden. Dus dat word het uitgangspunt. Dus bij sommige onderdelen zal het zo zijn dat Alkmaar tot nu toe wat meer betaalde en wij wat minder. En bij andere onderdelen andersom. En wij gaan uit van: op alle niveaus gaan wij het hoogste betalen.

De heer Oomkes: Dat betekent dat de tarieven gelijk worden getrokken.

Wethouder Botter: Dat de tarieven ongeveer 3,5%, tussen de 3% en 3,5% stijgen.

De heer Oomkes: Kun je dan ook eventjes dat gebied aangeven? Namens welke je overlegt? Wat valt er nu nog onder?

Wethouder Botter: Het gebied betreft Midden- en Zuid-Kennemerland. De regio Hollandse Kroon en De Kop. Nou, gisteren is de bijeenkomst gestart voor de nieuwe Jeugdnota, in het Sterren College. Ongeveer 80 à 90 mensen waren daarbij aanwezig. We vonden het wel jammer dat er weinig jeugd bij was. We hebben ons uiterste best gedaan. En de meeste was wat oudere jeugd. We gaan ook in het toekomstig traject nog wel proberen om dat wat bij te trekken. Maar we hebben hele erge goeie gesprekken gehad met elkaar. In verschillende workshops over het al dan niet, in sommige gevallen, goed functioneren van bepaalde zaken. Op sommige terreinen gaat het wat minder. Met name de afstemming tussen jeugd en zorg kan nog een stuk worden verbeterd. En dat is ook het laatste punt wat ik wil meedelen. We hebben vanmorgen de start gemaakt met een nieuwe LEA. Ik weet niet of dat ook alle nieuwe leden Raadsleden iets zegt? Dat is de Lokaal Educatieve Agenda. Daar zitten schoolbesturen, de gemeente en andere partijen rond de tafel om dat brede onderwijsaanpak te bespreken. Hoe ga je bijvoorbeeld een cultuureducatie regelen? Hoe zorg je dat zorg en welzijn met het onderwijs goed wordt afgestemd? Hoe zorg je voor de onderwijshuisvesting? Daar wordt een agenda nu voor gemaakt en die komt op een gegeven moment ook uw kant op. Zodat we daar over met elkaar van gedachten kunnen wisselen. En het wordt heel goed, ik moet zeggen, het wordt heel erg ook nu aangepakt in de zin van dat het concreet moet worden. We hebben ook meteen de afgelopen vier jaar geëvalueerd. En wel tot de conclusie gekomen dat de doelen die vier jaar geleden zijn gesteld, toch wel vrij

globaal zijn geweest. En dat we daar niet meer in die val willen trappen om dat ook voor de toekomst te doen. Dus dat wordt concreter. Dus daar kom ik ook met u over te spreken. En als je het leuk vindt om daar verder op een ander moment, in de volgende Commissies, over bijgepraat te worden, over wat dat nou is zo'n LEA, dan wil ik dat met alle plezier doen.

De voorzitter: Goed, dank u wel, wethouder.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: Dan komen we bij punt 2. Vaststellen van de agenda. Kunnen we deze conform vaststellen? Ja? Dan gaan we de rondvraag even inventariseren. Ik heb hier een rondvraag staan van de ChristenUnie en een van Jouw Haarlem. Dat staat nog steeds. Zijn er nog andere Commissieleden die een vraag hebben?

De heer Rijbroek: Ik wil er ook nog eentje inbrengen voor Trots Haarlem, Johan Rijbroek. Het is niet vooraangekondigd, maar de eerste die is ... Ik twijfel even, het gaat over mensen die op straat zwerven. De winter komt eraan. Het kan zijn voor wethouder Jur Botter. Maar het kan ook zijn voor wethouder mevrouw Meijs. Dat is een. En ik heb nog een tweede. En die is waarschijnlijk voor wethouder van Sport, Snoek. Het is niet aangekondigd, dus ik neem het hem niet kwalijk.

De heer ...: '...'

De voorzitter: De laatste wethouder gaat deze twee vragen waarschijnlijk beantwoorden zo meteen. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ik heb ook een rondvraag voor de heer Roduner over het leergeld.

Mevrouw ...: '...'

De voorzitter: Oh ja, goed, dank u wel.

3. Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Dan zijn we hier bij de, mededelingen van de Commissie hebben we gehad, '...'.
'...'

4. Agenda komende vergadering(en)

De voorzitter: Agenda komende vergaderingen, jaarplanning en actielijst. De volgende vergadering is op 6 december. Dus als u er nog bent, dan kunt u nog ...

Mevrouw ...: Pardon?

De voorzitter: Ja, je weet het nooit, hè? Zijn er nog op- of aanmerkingen vanuit de Commissie op de jaarplanning? Of, en/of actielijst. Nee, hè? Volgens mij staan er wel aardig wat punten al op de agenda, voor 6 december. Dan de geagendeerde stukken. Kunnen we daar nog wat van agenderen? Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: We willen graag de Prognose Sociaal Domein agenderen, voor de volgende keer. En de actualisering Arbeidsmarktagenda.

De voorzitter: Dat was het?

Mevrouw Steyger: Ja.

De voorzitter: En daar is ook wel draagvlak voor in de Commissie? Ja, hè! Ja, een korte motivatie misschien, voor de VVD geven? Voor de rest is het goed.

Mevrouw Steyger: Oké. Voor de Prognose Sociaal Domein zien we een geraamd tekort van € 1,8 miljoen. En de verwachting is dat het tekort toeneemt. Waardoor aan het eind het resultaat negatief zal zijn. En het lijkt ons goed om daar toch naar te kijken.

De voorzitter: Ja, eens? Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik zou de Raadsinformatiebrief over leerlingvervoer toch even op de agenda willen. Omdat we dat eerder een jaar verschoven hebben. En nu willen we ons daarbij aansluiten. In het verleden hebben we problemen gehad. Dus ik zou daar even kort over willen discussiëren met elkaar.

De voorzitter: En daar is ook de benodigde aandacht voor, ja? De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Graag zouden we voor de volgende keer ook agenderen de uitspraak van Centrale Raad van Beroep, over initiëring in huishoudelijke ondersteuning. Zorgelijke ontwikkelingen in deze brief. Dat er blijkbaar minder ondersteuning, of minder maatwerk is geleverd door Haarlem, vanwege de wijze waarop er genormeerd en geïnitieerd wordt. In de brief staat echter niet hoe dat is gekomen en hoe dat opgelost kan worden. Daarnaast, en dat is nog een extra saillant detail hier, is dat ik in een motie hier eerder heb opgeroepen om deze initiëring aan te passen. En op dat moment heeft de wethouder heel duidelijk gezegd dat de wijze waarop Haarlem indiceert, leidt tot meer maatwerk. En niet tot minder. Ik wil eigenlijk vragen, ook aan de wethouder, of zij op het moment dat zij dat zei, bewust was dat deze uitspraak geweest was, waaruit het tegendeel bleek. En of zij de Raad erover op dat moment wel goed heeft geïnformeerd.

De voorzitter: Daar is aanspraak voor ook hier in de Commissie? Ja, hè? Ja, er staan heel veel punten. Dus het gaat waarschijnlijk niet nog dit jaar gebeuren. Maar, ...

De heer Van Kessel: Deze zou ik graag volgende keer op de agenda hebben. Anders dan ga ik kijken of ik het op een andere manier in de Raad kan krijgen. Want dit is wel eentje ...

De voorzitter: Urgent, ja.

De heer Van Kessel: ... waar volgens mij snel duidelijkheid over moet komen.

De voorzitter: We gaan even kijken of we wat kunnen gaan schuiven eventueel, in december. Maar ik weet dat, de agenda is al vrij vol. Heel veel punten hebben we te behandelen. We gaan er even naar kijken. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Sorry voor, ik wil even terugkomen op het vorige punt van de actielijst. Ik heb de vorige vergadering, twee vergaderingen geleden, gevraagd of de toezegging '...' erop kon. '...'. Staat er niet op. Er is ook de vorige vergadering besloten dat er een motie over mensen van verward gedrag, die er nog stond, dat

die niet als afgedaan zou worden beschouwd. En die zie ik er nu niet terug. Dus die twee dingen nog graag even op de actielijst ook.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Ik wil hierbij artikel 38-vragen aankondigen over punt 2.2, 2.47, over de Sociale Wijkteams. Omdat de afdoening van de motie ons niet bevalt.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Gaan we niet agenderen, denk ik, nog. Maar dan weten ze dat het er aan komt. Oké, dank u wel. Verder nog iemand? Nee? Zoals gewoonlijk krijgt u dus volgende week een mailtje met daarin het verzoek om de motivering en het doel van deze punten even aan te geven.

5. Het transcript van de vergaderingen 6 september en 4 oktober 2018 (alleen naar aanleiding van)

De voorzitter: Dan zijn we bij punt 5, het transcript van de vergaderingen. Iemand een opmerking, aanmerking? De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, ik heb er één. En dat is de volgende. Op 6 september gaat het over, naar aanleiding van. Ik heb gevraagd om de beleidsdoelstellingen voor de niet-fysieke toegankelijkheid van de stad. En dat is heel summier beantwoord. In algemene zin. En graag zou ik daar nog wat meer informatie over willen hebben.

De voorzitter: En dat heeft niets met het transcript te maken. Het gaat erom dat het transcript zo is, zoals u denk dat het zou moeten zijn. En het is natuurlijk een computersysteem wat luistert en vervolgens iets opschrijft. En soms gaat het niet goed. En het gaat er eigenlijk om, dat u ziet van: hé, er staat een naam met puntjes, misschien. En dat u zegt: dat moet daar even ingevuld worden. En dan kan dat aangepast worden. Een soort amendering eigenlijk van een transcript. Dus daar is niks te veranderen, neem ik aan. Mijnheer Oomkes.

De heer Oomkes: Het valt mij op dat bij de transcripten niet weergegeven wordt waar het transcript op slaat. Dus de datum van de vergadering staat niet op het transcript zelf.

De voorzitter: Nou, ja, dat moet ik even nakijken. Als het er niet, ja, het staat wel in de agenda.

De heer Oomkes: Het staat er niet bij. Zelfstandig

De voorzitter: Maar, in het transcript zelf, in het document, bedoelt u. Nou, er staat hier d.d. 4 oktober.

De heer Oomkes: Oké. ... Oh, ja.

De voorzitter: Ja? En anders moeten we het dus gaan melden in de vergadering. Dan wordt het automatisch opgenomen. Maar, het staat er gewoon bij. Dank u wel.

6. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Dan, we komen... Het is nu 19:45 uur, iedereen is aanwezig. Spreektijd voor belangstellenden, over de niet op de agenda staande onderwerpen. Mevrouw Ooms, voorzitter Wijkraad Molenwijk. Die wil graag inspreken over het wijkgebouw in Molenwijk. U kunt daar plaatsnemen. Hij is ingelogd, hè? Ja, het

rechter knopje is de microfoon. U krijgt zo meteen 3 minuten. En ik zal ongeveer een halve minuut voor einde, zal ik u een seintje geven om het af te ronden. Niet nodig? Nou, perfect. Gaat uw gang

Mevrouw Ooms: Oké. Een wijkgebouw in Molenwijk. Geachte dames en heren van de Commissie Samenleving. Als voorzitter van de Wijkraad Molenwijk wil ik in dit betoog de droom van onze wijk uiteenzetten. In een brief aan uw Commissie, met afschrift aan alle politieke partijen, hebben wij al aangegeven dat wij als wijkraad ervaren wat er in onze wijk schort. Er schort een plek waar mensen kunnen samenkomen. Een plek waar mensen samen actief kunnen zijn. Zowel in de zin van ontspanning, als van arbeid. Een plek waar plaats is voor ouderen, die niet mogen vereenzamen. Een plek waar plaats is voor jongeren, die weinig tot geen activiteiten hebben in onze wijk. Een plek waar sociale voorzieningen in kunnen worden gehuisvest. Een plek waar de politie bijvoorbeeld zijn spreekuur kan houden. Ik geef u ter illustratie graag een paar voorbeelden uit de dagelijkse praktijk. Als eerste: de wijkraad ontving onlangs een e-mail van een bewoonster van Molenwijk met de mededeling dat ze zo vreselijk eenzaam is. Was er maar een soort van ontmoetingsruimte. Dan zag ik tenminste nog eens wat andere mensen, was haar vraag. Een tweede punt: er is met name in het middengebied van Molenwijk een groot probleem met jongerenoverlast. Die geen eigen plek hebben waar ze elkaar kunnen ontmoeten, iets kunnen eten, lekker kunnen chillen. In onze wijk is net een groep buurtouders gestart om deze jongeren te benaderen. Zij hebben ook een thuisbasis nodig. Hetzelfde geldt bijvoorbeeld voor de groengroep, die sinds meer dan een jaar al actief is in het middengebied van Molenwijk. Sociaal-maatschappelijke organisaties ontplooiën geen of weinig activiteiten in Molenwijk, omdat er geen thuisbasis is. Denk ik bijvoorbeeld aan Dock, die wel in de andere Schalkwijkse wijken veel activiteiten heeft. Maar in Molenwijk niets. Om onze wensen te vervullen, zijn we op zoek naar een plek. Liefst op een beetje centrale plek in Molenwijk. Bemensing van deze plek kan gebeuren door professionals of semi-professionals en eventueel door vrijwilligers. Heel concrete plannen hebben we nog niet gemaakt. In onze brief hebben we wel wat ideeën omtrent financiering en beheer van een dergelijk gebouw aangegeven. Onze concrete vraag op dit moment aan u, Commissie, en aan het gemeentebestuur is, of u bereid bent om samen met de Wijkraad Molenwijk allerlei mogelijkheden te gaan onderzoeken en eventueel te helpen met financieren. Uiteraard hopen we op een positief antwoord op dit verzoek. Dank u wel.

De voorzitter: Nou mooi, dank u wel. Netjes binnen de tijd.

Mevrouw Ooms: Binnen de tijd, hè? Ik had geklokt.

De voorzitter: Het verzoek is duidelijk. Zijn er Commissieleden met een vraag voor de inspreker? De heer El Aichi.

De heer El Aichi: Ja, dank u wel voor het inspreken. Dat er geen wijkgebouw in Molenwijk is dat kan ik alleen maar beamen. Want ik woon zelf ook in Molenwijk. Heeft u in Molenwijk een gebouw op het oog, waar u van denkt van: is Goh, dat zou een geschikt gebouw kunnen zijn. Dank u wel.

Mevrouw Ooms: Nou, we hadden eigenlijk wel een gebouw op het oog. Maar dat blijkt al niet meer door te kunnen gaan. We hadden de voormalige garage Wester eigenlijk een beetje in het vizier. Om te kijken of we daar iets zouden kunnen gaan doen. Maar goed, het blijkt dat Alliander dit gebouw nog vijf jaar extra nodig heeft. Dus daar zitten de komende vijf jaar nog geen mogelijkheden. Maar, zoals ik al zei, we hebben eigenlijk niet echt al concrete plannen gemaakt. Omdat we eerst willen weten: worden onze plannen gesteund door de gemeente? Ja, dan nee. We hebben best wel allerlei heel veel ideeën en heel veel, we zien veel mogelijkheden. Alleen, dan moeten we eerst zeker weten dat we niet heel veel tijd gaan besteden aan een project waar toch niets uit gaat komen.

De voorzitter: Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dank u voor het inspreken en dank u voor het pleidooi voor een wijkgebouw. Wij zien het als een basisvoorziening in een wijk. Dat zou heel goed zijn. En wij staan dan ook achter uw verzoek. En mijn vraag is: hebben jullie een soort speeltuin in Molenwijk? Of is dat er helemaal niet?

Mevrouw Ooms: Nee, nee, ook niet. Nee.

Mevrouw Stroo: Oké, jammer.

Mevrouw Ooms: Ja, ja.

De voorzitter: Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Dank u wel voor uw mooie oproep. Ik vroeg me af: heeft u contact gehad met bijvoorbeeld Dock, of andere maatschappelijke instellingen? Om uw vragen ook daar neer te leggen?

Mevrouw Ooms: Ja, daar zijn we begonnen eigenlijk. We zijn ...

Mevrouw Steyger: En wat was het antwoord?

Mevrouw Ooms: We zijn inderdaad met een gesprek begonnen met Dock. Omdat die ook steeds aan ons vragen van: we willen van alles gaan doen in jullie wijk. Alleen, we weten niet waar. Dat is ook steeds ons uitgangspunt geweest. Als we overleg hebben met onze vier wijkraden in Schalkwijk, wat we regelmatig hebben, dan krijg ik elke keer weer het verslag van Dock: in Europawijk doen we dit. In de Boerhaavewijk zijn dat de activiteiten. In Meerwijk doen we dat. En dan wacht ik en dan komt er niks meer. En dan zeggen ze: ja, en bij jullie kunnen we niks. Want er is niks, we hebben geen mogelijkheden. Dus ook het verzoek mede bij Dock vandaan. Als jullie nou kunnen kijken of we ergens terecht kunnen. En het hoeft van mij helemaal niet een specifiek eigen gebouw te zijn. Maar misschien kunnen we ergens beginnen met ergens een soort van inwoning. Of een weet ik niet wat. Maar dat we in ieder geval een plek hebben waar we de mensen bij elkaar kunnen laten komen en waar we ze iets kunnen gaan bieden.

De voorzitter: De heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: De PvdA vindt het belangrijk dat zo'n '...', zo'n plek voor de bewoners. '...'

De voorzitter: Mijnheer Yerden, de microfoon staat niet aan.

Mevrouw Ooms: Het laatste heb ik niet helemaal verstaan.

De heer Yerden: Over de financiële mogelijkheden, heeft u wel hierover met de ambtenaren, of de betreffende ambtenaren gesproken?

Mevrouw Ooms: Daar hebben we al wel de nodige gesprekken over gehad. En contacten over gehad. Maar uiteraard, ja, niemand heeft een grote zak met geld klaarstaan. Vandaar dat we ook in onze eerdere brief hebben gewezen op het financieringsmogelijkheid zoals die in de gemeente Enschede ook is gehanteerd. Voor met name een wijkgebouw. Waarbij de gemeente een bepaald bedrag heeft voorgefinancierd. En waarbij de wijk, de vrijwilligers in een soort van activiteiten en uren die ze besteden in dat wijkgebouw, dit bedrag

terugbetalen aan de gemeente. Ik weet niet of u daarvan gehoord heeft. Dat hebben we bijvoorbeeld genoemd als een eerste plek. Maar weet je, we denken aan allerlei mogelijkheden. Er staan op dit moment een aantal flats op de nominatie om gesloopt te worden, in Molenwijk. En vandaar dat we dus juist zo belangrijk vinden om te proberen om de mensen iets te gaan bieden in deze tijd van onzekerheid. En we moeten ons huis uit, enzovoort. Misschien is er een mogelijkheid, en daar zijn we ook met Pre Wonen ook al in gesprek. Om te kijken of we een of twee leegkomende flats kunnen gaan gebruiken. En dan in eerste instantie even te kijken, om een soort van pilot te gaan opstarten. En te zien of het inderdaad gaat aanslaan, en gaat leven in onze wijk.

De voorzitter: Mijnheer Van Kessel.

Mijnheer Van Kessel: Ik heb het tegen u zo meteen, maar ik kijk even die kant uit. Maar anders horen de mensen me thuis niet. Allereerst, fijn dat u er bent en goed dat u het verhaal heeft gedaan. Ik vind het zelf merkwaardig overkomen, dat eigenlijk alle andere wijken zo'n voorziening hebben en uw wijk niet. Nou, volgens mij is dat ook een beetje het gevoel wat hier bij heel veel mensen leeft. Van: nou dat voelt toch niet helemaal goed. En dus daarom zat ik te denken: is het niet mogelijk op een of andere manier, om het verzoek wat we hier hebben, om dat door te geleiden naar de wethouder? Om daar eens goed naar te kijken en daar onderzoek naar te doen. En dat dat dan via die manier weer terugkomt. En dat vraag ik ook een beetje eigenlijk aan de voorzitter. Kunnen we dat op deze manier, zouden we dat kunnen doen? Want volgens mij wil de hele Commissie hier wel een reactie op hebben. Van wat hier mogelijkheden zijn. Dus: zouden we dat kunnen doen? En ik hoop dat u daar dan ook mee geholpen bent.

Mevrouw Ooms: Dat zou geweldig zijn. Ik moet heel eerlijk zeggen. Voor mij is het niet een argument van: omdat alle anderen dat hebben, moeten wij het ook. Maar je merkt toch wel, met name aan de oudere mensen in onze wijk, dat de Europaweg een behoorlijke hindernis is om te nemen. Dus zodra ze zeggen: ja, je kan daar wel gaan biljarten. Maar dan moet je die weg oversteken. Ja, dat doen ze dus niet. Dat is te ver. Maar ik vind het geen argument, laat ik het zo zeggen. Maar ik begrijp het wel. En ik ben er heel blij mee.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u wel, voorzitter. Mevrouw Ooms, het lijkt me de goede weg. U heeft nu een toelichting gegeven. En die spreekt velen aan. Dat u als wijkraad en met de wijkraad het verzoek aan het College richt, om mee te zoeken naar een huisvesting. Dat had wellicht al eerder ontmoeten. Maar u constateert nu dat het echt op een aantal manieren leidt tot blokkades. Onder andere het activiteitenpakket van Dock. Nou, als u dat met de wijkraad in een duidelijk schrijven aan het College stuurt, dan komt het automatisch bij ons op de agenda. Dan nog moet er natuurlijk gezocht worden naar geld en mogelijkheden. Maar op dat moment is de brief het begin van in ieder geval een procesgang. Dus dat raad ik u aan.

Mevrouw Ooms: Dus ik zou mijn eerste brief eigenlijk nog een keertje moeten herhalen, zeg maar.

De heer Smit: Als de eerste brief ...

Mevrouw Ooms: Die was al aan het College gestuurd, ook. Ja.

De heer Smit: Dan moet die eerste brief in ieder geval ergens op onze ingekomen stukken staan. En door ons geagendeerd kunnen worden. En dan is het even een technische kwestie. Als er duidelijk al een verzoek tot huisvesting is geplaatst, en niet alleen de probleemstelling is verwoord, maar ook het verzoek. Dan moet die

brief door ons even opgehaald worden door de griffie. En alsnog op de agenda geplaatst worden. En ik neem aan dat ik u dat wel namens de griffie toe kan zeggen.

Mevrouw Ooms: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Ja, we gaan het even uitzoeken. Hoe of wat we dit gaan doen. En ik denk dat het goed is omdat we de mogelijkheid moeten kunnen geven om te agenderen, dit punt. Dus, ik kijk even naar de vorm. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ik vind het toch een beetje van het kastje naar de muur sturen. Deze mevrouw komt hier, met een goed verzoek. Iedereen is hier positief over. We weten allemaal dat het uiteindelijk eerst bij het College terecht moet komen. Om die mevrouw nou hetzelfde verzoek nog een keer te laten sturen, vind ik een beetje overbodig. Dus er zal toch wel een manier moeten zijn, dat wij nu...

De voorzitter: Nee, nee, dat is niet de bedoeling.

De heer Van Kessel: ... dat wij nu het College gewoon om een reactie vragen hierop. En dat agenderen, samen met die brief. En of het gebruikelijk is of niet, want dat hoor ik hier ook gezegd worden. Dat maakt mij eigenlijk niet zo veel uit. We kunnen er toch gewoon dit verzoek nu doorzetten naar het College? Om te bespreken?

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Ik meen begrepen te hebben, dat de voorzitter heeft gezegd dat hij nu de brief die u al met de wijkraad geschreven heeft, ophaalt en daarmee formaliseert. Dan komt hij op de agenda op enig moment. En dan gaan we die brief behandelen. Dus u hoeft geen nieuwe brief meer te schrijven. Die constatering is inderdaad, en nu terecht, dat hoeft niet meer.

De heer u in Rijbroek: Johan Rijbroek, Trots Haarlem. Eigenlijk een verzoek aan de mevrouw, de inspreekster van Molenwijk. Ik was van de week, eigenlijk dinsdag bij zo'n platformoverleg van de wijkraden Haarlem-Noord. En misschien is het idee om de gebiedsverbinder op te zoeken en daarmee in contact te treden. Die staat direct in contact met de gemeente. En hebben niet die bureaucratische achtergrond allemaal. Ik denk dat dat een eerste oplossing is.

Mevrouw Ooms: Nou, met de gebiedsverbinder zijn we al heel lang in ...

De voorzitter: Nee, we gaan het even doen, sorry.

Mevrouw Ooms: Met de gebiedsverbinding is alles al heel lang bekend. En ook zelfs bij zijn meerdere, zeg maar.

De voorzitter: Mevrouw Klazes, die zit al heel lang.

Mevrouw Klazes: Ja, dank u wel, voorzitter. Misschien ben ik een enorme spuit 11. Want ik kom wat later binnenlopen en vraag: wat is er aan de hand? Het gaat om een buurthuis, of een gebrek daaraan, in Molenwijk.

Mevrouw Ooms: Ja, buurthuis, wijkcentrum.

Mevrouw Claessens: Wijkcentrum. Nu ben ik niet helemaal bekend in Schalkwijk, waar alles precies staat, maar daar gaat een kerk binnenkort sluiten. Moeder der Verlosser, dat is in die ...

De voorzitter: Europalaan.

Mevrouw Ooms: Oh nee, dat is heel ver weg. Ja. Ja, jammer. Ja, was een mooi...

Mevrouw Claessens: '...', maar neem ik het onmiddellijk weer terug. Maar ik probeer gelijk één en één op te tellen. En ik kom op twee uit. En dat was die kerk. Maar, kennelijk had u zelf die rekensom ook al gemaakt.

De voorzitter: Ik denk dat we er even snel een eind aan moeten breien. Want we gaan er echt achteraan. We gaan het proberen op de agenda te krijgen. En echt formeel te gaan bespreken. Dus heel kort mevrouw_Özogul nog.

Mevrouw Özogul-Özen: Juist daarom, nou ja, inderdaad die brief opzoeken, antwoord, agenderen en dan behandelen, denk ik.

De heer Yerden: Ze heeft de brief geschreven Ze is daar mee bezig, dus...

De voorzitter: We gaan hem opzoeken.

De heer Yerden: Ja, daar gaan we een oplossing voor zoeken.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Ooms: Oké, hartelijk dank.

De voorzitter: Dank u voor uw bijdrage. En dan verzoek ik nu om de heer Donkor, namens de Stichting Triple Threat naar voren te komen. U bent oprichter en voorzitter, van de stichting.

De heer Donkor: Ja.

De voorzitter: En u krijgt ook 3 minuten. Gaat uw gang. Het rechter knopje indrukken.

De heer Donkor: Ja. Goedenavond, bedankt dat ik hier mag zijn. Ik ben dus Okrah Donkor, 28 jaar. Geboren en getogen in Schalkwijk. Toevallig in de wijk Molenwijk. Dus ik weet als geen ander hoe het is om op te groeien in een wijk waar minder draagvlak is, waar minder perspectief is. Waar minder faciliteiten zijn. En dat is ook eigenlijk precies de reden waarom ik Triple Threat ben gestart. Omdat wij er in geloven dat verandering vanuit de mensen zelf moet komen. En ik was toentertijd 19, toen ik Triple Threat startte. Maar een verandering komt van binnenuit. En wij proberen met de jongere dus echt, proberen jongeren te stimuleren te motiveren en te inspireren. Maar vanuit de passie. Passie als middel gebruiken om echter een verandering te brengen in de persoonlijke ontwikkeling. Nou, gelukkig gaat dat al negen jaar heel goed. We boeken enorme resultaten. We bereiken meer dan 500 jongeren per week. Wij hebben een vereniging die is gegroeid van drie naar 18 teams. Dus ik kan alleen maar spreken van hoe blij ik ben. De gemeente Haarlem onderstreept dat ook. We worden daar gelukkig ook sinds vorig jaar in onderstreept. Dus daar zijn we heel gelukkig mee. Wat ik sowieso heel graag wil meegeven, is een stukje rolmodellen. Rolmodellen zijn namelijk de toekomst. De jongeren van nu zijn de toekomst van morgen, dat weet iedereen. Maar het geloof in jongeren dat is nog wel iets anders. Dus echt geloof in jongeren, echte aandacht, er altijd voor ze zijn. De kracht van onze organisatie is namelijk

dat wij een sociaal netwerk zijn. Op het moment dat je onderdeel wordt van Triple Threat, dan val je in dat sociale netwerk., Staan er mensen voor je klaar. En het lijken hele basale dingen, maar niet voor elke jongere is dat heel basaal. Er zijn ineens mensen die authentiek echt in jou geloven. Die er voor je zijn. En dat maakt echt ook een verschil in persoonlijke ontwikkeling. En dat is dus ook onze kracht. Maar tegelijkertijd is het succes ook een probleem aan het worden. Wij zijn, wij hebben namelijk een vereniging die van drie naar 18 teams is gegroeid. En helaas is het zo, dat in Schalkwijk de verenigingsdeelname 20% is. Waar in Haarlem dat 40% is. Dus dat is echt een schrijnend verschil. En wij zijn een vereniging die in de afgelopen vijf jaar van drie naar 18 teams is gegroeid. Dus explosief aan het groeien is, er zit energie in. De mensen willen graag. Maar er is een capaciteitsprobleem. De accommodaties die er in Schalkwijk zijn, en in Haarlem in het algemeen, voor binnensport, die kunnen de capaciteit niet meer aan. Dus op dit moment hebben wij 18 teams, maar we kunnen niet verder groeien. En dat is wel iets waar ik zelf van wakker lig. Omdat ik juist merk dat er energie is. Ik merk dat de mensen willen. We willen graag groeien, maar we kunnen niet verder. En ik geloof erin, dat Schalkwijk behoefte heeft aan een plek, dus eigenlijk wat hier ook weer wordt onderstreept, een plek waar mensen samen kunnen komen. Waar we verbinden en waarbij sport echt alleen een middel is. Waar de sport er is, maar het is niet het einddoel. En daarom zit ik dus ook hier vandaag. Omdat, ik wil graag Schalkwijk vertegenwoordigen in die zin. En dat er echt geloof komt in de jongeren en de wijk Schalkwijk, met echt een eigen plek. Waarin we ook laten zien, dat Schalkwijk ook écht onderdeel is van Haarlem. Dank jullie wel.

De voorzitter: U ook bedankt. De heer Yerden, gaat u.

De heer Yerden: Ook bedankt voor de inspreking. Het is wel belangrijk voor een activiteit voor jongeren, in Schalkwijk. Maar, heeft u wel zelf eerder initiatief genomen en uitgezocht? Zo'n plek en voor de jongeren?

De heer Donkor: Ja, wij hebben nu al best wel, we hebben op dit moment een plek in winkelcentrum Schalkwijk. Dus in die zin is er een plek. Het gaat vooral om, omdat de vereniging nu echt tegen een capaciteitsprobleem aankomt, dus qua zalen is er gewoon niet meer capaciteit. Nou, er is een onderzoek gedaan vanuit de gemeente: komt hetzelfde uit. Dus, ja, er is gewoon geen plek. Heel simpel gezegd. Dus we kunnen niet groeien, we kunnen niet meer faciliteren. En je loopt daar gewoon klem. Dus, we kunnen heel veel onderzoeken doen, maar er zijn gewoon geen faciliteiten. We blijven groeien in Schalkwijk. Er komen huizen bij. Maar de faciliteiten zijn er niet.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank je wel voor het inspreken. Ik bedoel, helder verhaal. En ik kom zelf ook uit Schalkwijk, dus ik herken de signalen absoluut. Ja, je zegt nu eigenlijk: we hebben een capaciteitsprobleem. Of in ieder geval wat betreft huisvesting.

De heer Donkor: Ja.

Mevrouw Çimen: Is het de intentie om echt een vaste plek te hebben, of ben je op zoek naar meerdere ruimtes, verdeeld over Schalkwijk? En heb je ook eventueel al contacten gehad met de gemeente daarover? Die samen met je mee zoeken naar een plek?

De heer Donkor: Goede vraag. Wij geloven juist heel erg in dat stukje 'één plek'. Op het moment dat je namelijk een gemeenschap bent, je bent een community, en iedereen ziet elkaar daar. Je ziet elkaar, je stimuleert elkaar, doordat je elkaar ziet. Dus je brengt elkaar verder. Ik heb heel erg gemerkt in mijn eigen omgeving dat de mensen om mij heen maken mij. Dus mijn omgeving maakt mij. Op het moment dat je

allemaal jongeren om je heen hebt, die positief bezig zijn -bij ons, wij geloven dat positiviteit een norm is. Participeren is normaal.- en als iedereen dat om jou heen doet en je ziet het ook bij iemand anders, dan ga je meedoen. Dus op dit moment zijn we juist heel versnipperd over heel Schalkwijk. Maar daarom willen wij het liefst juist in het hart van Schalkwijk zitten. Nou, daar zit het centrum. We zitten nu ook in het centrum. En we merken dat we daardoor op een soort van objectief terrein zitten. We zitten op een neutraal terrein, waardoor het niet uitmaakt of je uit Molenwijk komt, of Boerhaavewijk of Meerwijk. Iedereen komt bij ons. En dat willen wij eigenlijk zo houden. En juist die kracht van 'op één plek', daar zit het juist in, in mijn optiek.

De voorzitter: Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Ja, dank je wel. Ik kom niet uit Schalkwijk. Ik heb geen idee: welke sport heb je het over?

De heer Donkor: Basketbal. Dat heb ik niet eens benoemd, nee. Het gaat in de eerste plaats om basketbal. Dus basketbal is eigenlijk, onze vereniging is een basketbalvereniging. En daarnaast hebben we dus gewoon heel veel activiteiten die we doen. Dus we hebben muziek, we hebben een huiswerkbegeleiding. We hebben een meidenactiviteit. We proberen eigenlijk vooral vanuit de behoefte van de jongeren te voorzien. Ik was 19. Dus toen kon ik heel goed verzinnen wat tof was en wat niet. Ik ben nu 28, dus ik kan al niet meer bepalen waar de behoefte is. Maar ik wil het wel graag faciliteren. Basketbal, dus, om kort ...

Mevrouw Steyger: En ik begrijp dat je het, als je het over jongeren hebt, heb je het over jongens en meisjes.

De heer Donkor: Jazeker. We hebben dus juist expres eigenlijk meiden ook als op onze doelgroep. Zeker omdat in een wijk als Schalkwijk nou eenmaal bepaalde taboes zijn. Zeker op het moment dat er jongens en meisjes samen zijn. Dus ik denk dat het mooie van onze organisatie juist die diversiteit is. Jongens en meisjes. Maar dat meisjes ook in die zin een eigen doelgroep zijn. Die we ook heel goed weten te bereiken. Dus daar zijn we ook wel trots op. Dat dat goed lukt.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Ik heb maar een paar jaar in Schalkwijk gewoond, maar wel 40 jaar gebasketbald.

De heer Donkor: Oké. Oké.

De heer Smit: Dat telt ook. Even een vraag: als je naar een accommodatie zoekt, heb je overwogen, of ga je overwegen, om ook bijvoorbeeld rolstoelbasketbal aan te bieden in Schalkwijk? Of doe je dat al? En als je dat wilt gaan doen, of al doet, dan moet je natuurlijk een accommodatie hebben die daar ook weer op ingericht is.

De heer Donkor: Ja, het is niet zozeer dat dat per se in onze visie... Zoals ik zeg, wij geloven heel erg dat de behoefte vanuit de mensen zelf moet komen. Dus op dit moment hebben wij die behoefte, is nog niet op onze radar gekomen, in die zin. Maar ik wil juist dat sport een middel is. Dus op het moment dat er behoefte is vanuit de wijk om dat te doen, dan vind ik ook dat die plek dat moet kunnen dienen. En wij hebben bijvoorbeeld met onze meidenactiviteit, vorige week nog, de verbinding gezocht met ouderen. En daar zit juist de kracht in. Dus dat het juist niet alleen een plek wordt voor jongeren, maar dat het juist iedereen samenbrengt. En rolstoelbasketbal, ik zou het geweldig vinden.

De heer Smit: Betekent dat, dat ik ook weer mee mag basketballen?

De heer Donkor: Absoluut. Per direct. Alleen nu kan het helaas niet, vanwege de teams.

De voorzitter: Mevrouw Stroo, gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Dank voor het inspreken. Even over de accommodatie. De Spaarnehel is natuurlijk dicht bij. Maar die zullen wel geen ruimte meer hebben.

De heer Donkor: Nee, nee, dat klopt.

Mevrouw Stroo: Aan welke accommodatie zit u te denken, aan een sporthal?

De heer Donkor: We hebben toevallig vandaag een brainstormsessie gehad met een designbureau, die onze droomlocatie gaat laten zien hoe dat eruit ziet. Met 12 jongeren erbij. Dus dat proces is nog in volle gang. Maar één van de dingen die wij wel belangrijk vinden, is dat sport daar een onderdeel van is. Dus dat er drie velden zijn, waarop je kan sporten. Omdat dat capaciteitsprobleem er gewoon is. Het leuke is, dat de Rabobank samen met ons ook echt aan het kijken is naar mogelijkheden. Dus het is niet zo, dat wij nu gewoon zomaar hier komen met die ambitie. Nee, we hebben ook echt wel draagvlak gecreëerd. Omdat mensen onze droom zien. We boeken hele goeie resultaten in Schalkwijk. En ze zien ook de energie die erin zit. Dus er zijn echt wel partijen die mee willen doen. Alleen, we hebben een plek nodig. We hebben steun nodig, we hebben meer draagvlak nodig. En dan komt de rest vanzelf. Ik geloof erin dat je je dromen moet uitspreken. Dus dat doe ik ook bij dezen. En ik geloof erin dat het ook gaat gebeuren. Met jullie hulp.

De voorzitter: De heer Oomkes, u had ook nog een vraag.

De heer Oomkes: Ik dacht dat je nog iemand had meegenomen.

De heer Donkor: Ja, die komt hierna.

De heer Oomkes: O, die komt zo meteen? Dan heb ik niets .

De voorzitter: Goed, dat was het voor de heer Donkor? Dan verzoek ik om de heer Rijntjes naar voren te komen. De heer Rijntjes is adviseur van de stichting. Gaat uw gang.

De heer Rijntjes: Ja, hij staat nog aan. Dank voor uw kans. Een aantal ervaringen met u te delen, is eigenlijk Triple Threat. De eerste ervaringen betreft mijn tijd als voorzitter van Rico Astronauts, vier keer landskampioen basketbal onder trainer Ton Boots. Ton eiste van mij dat profs gelijk trainen met drie jeugdteams. Want dan zag de jeugd in de praktijk hoe discipline, doorzettingsvermogen en vooral teamgeest werkte. Samen in één hal zorgt voor sportieve en sociale cohesie. De tweede ervaring betreft mijn tijd als directeur Marketing en evenementen voor de gemeente Den Haag. Samen met de sportorganisaties in de stad, bedrijven, onderwijs en stadsbestuur hebben we daar een zogeheten inclusief topsportbeleid opgesteld. En met succes ingevoerd. Topsport als stimulans voor breedtesport en talentontwikkeling, sterk verbonden met het onderwijs, met de economie, en heel belangrijk, de sociale cohesie in de stad. Denk bijvoorbeeld ook aan het WK hockey, dat in alle wijken van Den Haag gespeeld is. Want, zoals Ed van Thijn stelde: Frank Rijkaard doet meer voor integratie in de stad, dan alle stapels rapporten in mijn laden. En in Haarlem kunt u daar gerust Okrah voor Schalkwijk bij invullen. Mijn derde ervaring is heel recent. Als kwartiermaker voor de Hall of Fame in Tilburg. Bij sommigen van u mogelijk bekend. Dit jongerencentrum groeit in nauwe samenwerking met de gemeente, mbo, hbo, cultuureducatie en sportorganisaties uit tot een bredere urban hall. Gedragen door jongeren. Het wordt een drager voor herprofilering van de Spoorzone in Tilburg en belangrijk voor het vasthouden van hoger opgeleiden en creatieve beroepen in de stad. Maar vooral, het helpt

jongeren hun veelzijdige talenten te ontwikkelen. En dat zijn talenten die vaak op een niet traditioneel vlak liggen. En toe te groeien naar podium en arbeidsmarkt. Als inwoner van stadsdeel Haarlem-Noord ervaar ik dat Schalkwijk zwaar onderbedeeld is qua sporthallen. Triple Threat hoort thuis in Schalkwijk. Om jongeren te betrekken, hun talenten te ontwikkelen, kansen te bieden. Want juist hier wordt het niet altijd van huis meegegeven. Juist hier is haar functie zo belangrijk. Juist hier zou zij door moeten kunnen groeien. Dat levert sportieve resultaten, is buitenschoolse educatie, draagt bij aan arbeidsmarktpotentieel, zoals de Rabobank en MKB Haarlem erkennen. En het zorgt voor trots en sociale cohesie. Tot slot: dit niet in een isolement, maar samen met andere verenigingen, die behoefte hebben aan accommodatie. Want er is een schreeuwende behoefte aan sportaccommodatie in deze stad. En bepaalde accommodaties liggen er erbarmelijk slecht bij. En die ook passen bij het profiel van Triple Threat en passen bij het profiel van Schalkwijk. Mag ik u in overweging geven, dat gemeente en Triple Threat en mogelijk een aantal door u andere, aan te wijzen partijen, samen een haalbaarheidsonderzoek op touw zetten? Dank u wel.

De voorzitter: U ook bedankt. De heer Oomkes. U bent klaar? Ik denk, nou, u heeft een mooie vraag. Mevrouw Steyger, gaat uw gang.

Mevrouw Steyger: Dank u wel, ook voor uw pleidooi voor een haalbaarheidsonderzoek. Stel dat dat er komt, dan zou ik het leuk vinden, dat u met uw achterbuurvrouw bijvoorbeeld contact opneemt. Om te kijken of daar dan niet meer functies gecombineerd kunnen worden. Ja, die jongeren, die kunnen die Europaweg toch wel oversteken, dacht ik.

De voorzitter: De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja. Toch een vraag. Want het middengebied van Schalkwijk wordt op dit moment, binnen korte tijd, helemaal herontwikkeld. Zou het dan misschien handig zijn om in diezelfde bouwstroom mee te gaan? Omdat het toch een beetje de plek is, hè, Centrum Schalkwijk, waar het zou moeten plaatsvinden. Dus dat zou misschien, heeft u daar al zicht op, of zijn jullie daar mee bezig? Ook mee bekend?

De heer Rijntjes: Wij hebben een bepaalde gedachte over een terrein dat in het verlengde ligt van de Belgiëlaan. Maar, we moeten heel bescheiden zijn. Het is niet aan ons om dat te bepalen. Daar is het bestuurlijk kader, daar is een ambtelijk kader. En ik denk dat we heel graag onze wensen en behoeften verder delen. Wat we al regelmatig doen, met de ambtelijke organisatie en de wethouder. Om van daaruit te kijken: hoe kunnen we naar een locatie komen die voor alle partijen geschikt is? En nogmaals, daarin zijn wij afhankelijk, stellen we ons bescheiden op. Maar zijn we graag bereid tot verschillende oplossingen te komen en die verder te onderzoeken met u.

De voorzitter: Nog meer Commissieleden vragen? Niemand? De heer Oomkes toch?

De heer Oomkes: Ja, bouw van een sporthal vergt een periode van tussen de vijf en de acht jaar. Ik zou het College willen oproepen ook in de tussenliggende periode een overbruggingsmogelijkheid te creëren. Het zou bijvoorbeeld kunnen door een opblaashal ergens in Schalkwijk neer te zetten. Zodat deze groeiende vereniging, deze stimulerende club, niet in ruimtenood komt op termijn.

De voorzitter: Dank u wel. Dan dank ik u voor uw bijdrages. En dan gaan we even verder met de agenda.

Overige punten ter bespreking

7. Beantwoording artikel 38 vragen PvdA inzake kwetsbare leerlingen die niet meer naar werk worden begeleid (JB)

De voorzitter: Dan gaan we naar het eerste bespreekpunt. Dat is beantwoording artikel 38-vragen PvdA inzake kwetsbare leerlingen die niet meer naar werk worden begeleid. Op verzoek van de PvdA bespreken we de brief van het College, waarin staat dat financiering vanuit het Rijk wegvalt. En waardoor betreffende groep jongeren in de leeftijdscategorie 18-20 jaar niet meer naar werk worden begeleid. Aan de Commissie wordt gevraagd om in te stemmen met een noodkreet vanuit het betreffende beroepsonderwijs. Aan het College wordt gevraagd om financiële ruimte te creëren voor deze jongeren. Die risico lopen tussen wal en schip terecht te komen. Ik denk de heer Oomkes, of, ja?

De heer Oomkes: Nou, de vraag spreekt voor zich. Ik denk dat we het woord eerst aan de wethouder geven.

De voorzitter: Dat mag. Wethouder Botter.

Wethouder Botter: Ja, volgens mij spreken de antwoorden ook voor zich. Die zij geven. Wat ons betreft, is hier in ieder geval een gelukkige bijkomstigheid dat bij de begrotingsbehandeling in Den Haag in ieder geval is besloten om een deel van de middelen over te maken naar de verschillende gemeenten. Daardoor krijgen wij er best wel een redelijk hoog bedrag. Waarvan wij in ieder geval het grootste deel van de activiteiten kunnen voortzetten. En daarmee is uw angst om in ieder geval dat het zou komen te vervallen, dat dat er niet is. Dat neemt niet weg dat we ook wel moeten gaan kijken naar meer structurele aanpak daarvan. Om in ieder geval niet afhankelijk te zijn van de Europamiddelen. Het is een beetje gek. Want op het moment, geloof ik, dat ik die vraag van u kreeg, toen las ik zelf 's ochtends in de krant dat er zoveel geld van Europa over is. Dus dat moeten we in ieder geval kijken of we daar toch een beetje tot beschikking over kunnen gaan. Maar dat terzijde. Er speelt iets vergelijkbaars met Perspectief. Ook daar is sprake van dat de middelen die vroeger toch wel vrij steady vanuit Europa kwamen, om dat aan te vullen wat aan het opdrogen zijn. Dat betekent dat het in ieder geval binnen de stuurgroep van Perspectief nu zo is, dat we daar goed nu naar aan het kijken zijn hoe we dat voor de toekomst kunnen borgen. Misschien meer invloed van het onderwijs daarin. Of van het bedrijfsleven en daar kom ik dan in ieder geval ook bij u op terug. Maar vooralsnog denk ik ook met de antwoorden, dat er geen reden tot zorg is dat dit niet kan worden gecontinueerd.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Kunt u aangeven, dank u wel, voorzitter, kunt u aangeven mijnheer Botter, uit welke bron dit geld afkomstig is? In mijn motie heb ik twee fondsen genoemd. ESF en nog een andere bron. En ik heb begrepen dat het om 80% van het huidige budget gaat. Klopt dat?

Wethouder Botter: Ja, het gaat ongeveer om 80% van het huidige budget. Vanuit het ESF.

De heer Oomkes: Betekent dat dat het andere fonds geen geld oplevert? Want in de motie worden twee fondsen genoemd.

Wethouder Botter: Dat kan ik niet, op dit moment, beantwoorden. Want daar over heb ik op dit moment niet voldoende informatie. Volgens mij moet de Sociale Zaken-begroting ook nog worden behandeld in Den Haag. Maar op het moment dat, zeg maar, dat duidelijk wordt, kom ik ook daarover bij u terug.

De heer Oomkes: Dank voor uw inzet.

De voorzitter: Ja, dank u wel. De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Dit alles zo overheerend, komt bij mij de vraag eigenlijk een beetje op: aan wie kunnen we nu, bij wie kunnen kwetsbare jongeren, op wie kunnen ze eigenlijk echt rekenen? Is dat nou dat mooie, sociale Europa van de PvdA en van Frans Timmermans? Of kunnen ze maar beter gewoon bij de gemeente van hardwerkend Nederland, of hardwerkend Haarlem? Wat vindt de wethouder daarvan?

Wethouder Botter: Nou, u probeert mij tot een soort nationale status te verheffen. Daar ga ik gewoon niet op in. Wat ik heb aangegeven, is dat ik het eigenlijk toch wel problematisch vind, dat als zo veel geld in Brussel blijft liggen, en wij hier te maken hebben met zo'n kwetsbare groep die zorg nodig heeft om begeleid te worden naar de arbeidsmarkt, dat we daar zo over moeten soebatten. Het heeft er in ieder geval wel toe geleid dat wij nog wat meer rationeel naar de middelen gaan kijken, hoe die het beste kunnen worden ingezet. En het zou helemaal mooi zijn wanneer het lokale, Haarlemse bedrijfsleven daartoe ook een duit in het zakje doet. En dan zijn we helemaal met de cirkel rond.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Nou, als we het antwoord op de vraag moeten vinden. Kunnen de jongeren, de kwetsbare jongeren, moeten die zich richten op het sociale Europa van de PvdA, óf gewoon de gemeente Haarlem? Dan vermoed ik, dat er binnenkort een motie gaat komen van de PvdA. En als die er komt, dan hebben wij in ieder geval het antwoord dat het in de gemeente is.

De voorzitter: De heer Oomkes, van de PvdA.

De heer Oomkes: Uiteraard worden de fondsen van onze stad, van een gemeente altijd gevuld uit rijksmiddelen. Dat is in dit geval ook het geval. Dus hoe je het wil noemen, maakt niet uit. Als er maar geld voor de jongeren komt.

De voorzitter: Dank u wel. Is er iemand die iets wil mededelen hierover, iets zeggen? Nee? Want volgens mij is het antwoord allemaal wel duidelijk. En zijn de fondsen er voorlopig. Nee? Dan, dank u wel. Ja wij zijn een beetje vroeg ...

De heer ...: Nee, hij staat er.

8. Informeren raad over de stand van zaken van de herstructurering VMBO Haarlem Noord (Dunamare) (JB)

De voorzitter: Nee, oké, hij zit er al. Dan gaan wij naar punt 8. Stand van zaken van de herstructurering vmbo in Haarlem-Noord. Dat is van de Dunamare. Dit agendapunt is door de fractie van GroenLinks geagendeerd. En het doel is: de herstructurering heeft gevolgen voor de huisvesting van de Daaf Gelukschool en de Paulus Mavo. Twee scholen waar leerlingen met speciale onderwijsbehoeften les krijgen. En zij hebben een kleine en veilige setting nodig. En de schaalvergroting door deze scholen te huisvesten in een vwo-locatie is daarmee in tegenspraak. En de fractie van GroenLinks is benieuwd of de Commissie het eens is met deze visie. En de fractie wil van de wethouder weten, hem verzoeken om met de bestuurder naar andere oplossingen te zoeken

voor de te ruime school. Zonder dat het de kleine school raakt. Wie mag ik het woord geven van GroenLinks? Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. GroenLinks die krijgt signalen van bezorgde ouders van de Paulus Mavo, over de herstructurering. En toen zijn we het dus gaan uitzoeken en hebben we het dus geagendeerd. Zij zeiden, zij waren niet erg betrokken bij de verdere gedachtevorming. En na het contact met de ouders, MR van de Paulus Mavo en de DMR van de Daaf Gelukschool, blijkt dat er nog veel informatie onduidelijk is. Wat hen betreft gaat het bijvoorbeeld om een fusie, en niet om een herstructurering. Zij missen op dit moment belangrijke informatie om een advies te kunnen geven over deze fusie/herstructurering, hoe je het wilt noemen. Het lijkt alsof het besluit al is genomen. Wij adviseren dan ook om het voorlopige besluit in te trekken en andere mogelijkheden te onderzoeken. De gemeente heeft alleen via huisvesting eigenlijk de mogelijkheid om invloed uit te oefenen op de kwaliteit van het onderwijs en de veiligheid van leerlingen. Deze plannen lijken al zover gevorderd dat van meedenken, laat staan invloed, eigenlijk geen sprake meer is. Wij willen in een eerder stadium betrokken worden. En dan ook kennismaken van de standpunten en ideeën van zowel het personeel en ouders, over een zo belangrijk onderwerp. GroenLinks vindt dat de herstructurering niet ten koste mag gaan van de kwetsbare leerlingen, die baat hebben bij de kleinschaligheid en een veilige omgeving. Wordt er bij de indeling en plaatsing van het gebouw rekening gehouden met deze kwetsbare leerlingen? Hebben zij bijvoorbeeld een aparte ingang? GroenLinks ondersteunt het standpunt van de MR van de Paulus Mavo en de DMR van de Daaf Gelukschool over het onderzoek doen naar andere mogelijkheden. Die uiteraard ook niet ten koste mogen gaan van de veiligheid en kwaliteit.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Toen de eerste signalen er waren, heeft de SP het al eens geagendeerd. Vooral ook omdat in die periode de MR voorbij was gelopen. En er geen advies was gevraagd. Later is dus inderdaad advies aan de MR gevraagd. En als ik naar de stukken kijk, is dat advies er ook nog niet. Ik kan in ieder geval niet zien wat het advies is. Wij hebben indertijd al aangegeven: twee kwetsbare scholen. Met leerlingen die extra zorg nodig hebben. Die kleinschalig onderwijs nodig hebben. Die moeten nu naar een grotere school. En een van de redenen is, zo lezen wij ook, en dat hebben wij indertijd ook benoemd, toch dat er lokalen leeg staan. Dus economische redenen. Wat ons betreft mag dat nooit de hoofdmoot zijn om scholen samen te voegen. Wij zien ook dat er problemen zijn rondom het aanbod. Inderdaad, op de Paulus Mavo heb je op dit moment alleen twee richtingen. En kinderen die niet die richtingen opgaan, moeten inderdaad vertrekken. De ouders die er hun kinderen opzetten, die weten ervan en die kiezen dan ook ervoor. Dat er dus meer aanbod komt, daar zijn wij het volledig mee eens. Maar, dat daarbij mee dan wel de kleinschaligheid en in onze ogen ook de extra zorg die er nodig is op dit moment, verloren gaat, dat kunnen wij niet in die zin accepteren. Helaas hebben we weinig er over te zeggen, als gemeente. Als SP vinden wij het jammer, want wij vinden dat onderwijs iets is waarbij ook de gemeente iets over kan en hoort te zeggen. Maar als we kijken naar de stand. Wij maken ons heel veel zorgen. Dus ja, GroenLinks, wij zijn het absoluut met jullie eens. Wij vinden niet dat er op dit moment de scholen samengevoegd kunnen worden. Wat dus inderdaad een fusie is. Dat er extra deuren komen, et cetera, neemt nog steeds de zorgen van de ouders niet weg. Ook de zorgen van ons niet weg. Er zijn ouders die gewoon zeggen: wij hebben voor de Paulus gekozen, niet voor het Sterren. Wij hebben voor kleinschaligheid gekozen, niet voor grootschaligheid. Dat begrijpen wij. En de angst en de zorgen ondersteunen wij ook.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Cimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Laat ik als eerste beginnen met te danken voor de stukken. Ik snap dat deze scholen zich eigenlijk voor hele praktische problemen zien staan. En ook zo goed mogelijk onderwijs proberen, en zo divers mogelijk onderwijs proberen aan te bieden aan leerlingen die er behoefte aan hebben. Ik snap de overwegingen van de collega's hier aan mijn rechterzijde, over de behoefte van deze speciale jongeren. Die toch wel behoefte hebben aan kleinschaligheid of in ieder geval een geborgen ruimte. Ik ben toch eigenlijk wel benieuwd naar hoe dat dan gaat worden gerealiseerd op die twee locaties. Want het gaat om twee locaties. Een grotere en een kleinere. Dus wellicht dat er ook in deze behoefte kan worden voorzien. Dus dat hoor ik dan ook graag. Ik begrijp inderdaad ook dat er vanuit ouders zorgen worden geuit naar, dan kun je niet altijd iedereen tevreden stellen, maar ben ik wel graag benieuwd hoe dan die gesprekken zijn verlopen met ouders. En daarnaast zie ik dus ook in de achterliggende stukken een zinnetje waar ik toch eigenlijk wel een beetje verbaasd over was. Eigenlijk dat er een druk werd gevoeld vanuit de gemeente, waardoor de scholen dus de behoefte voelden om dus maar te kiezen voor een tussenvariant met twee locaties. En niet drie. Ik ben wel benieuwd hoe dat gesprek dan is verlopen. En of daar eventueel nog ruimte in zit. Dus, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Helemaal eens met GroenLinks en de SP. Absoluut niet tegen een dergelijke fusie, maar die locatie moet afzonderlijk blijven. Ook zeg maar voor die leerlingen met specifieke behoeftes. Met name ook rond het anti-pestbeleid. En de Actiepartij voorziet bij die clustering, als het allemaal naar een gebouw gaat, of als die kleinschaligheid eruit gaat, dat dat een risico in zich heeft van meer uitval van scholieren. En daarbij, ofwel een lager niveau, als daar minder aandacht voor is. En dat gun je deze jongeren en de samenleving niet. Dus ik wil heel graag dan de garantie, dat zeg maar onderwijstechnisch, qua invulling van het onderwijs, in ieder geval zaken als anti-pestbeleid en goeie zorg voor die leerlingen gegarandeerd blijft. En dat zullen wij monitoren in deze Commissie, aan de hand van de cijfers, neem ik ook aan. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Met de meeste bijdragen hiervoor kan ik het eens zijn. Ik wil nog toevoegen dat de Paulus Mavo, en ook de Daaf Gelukschool tot de beste scholen in hun soort behoren, in Nederland. Ze scoren, jaar in jaar uit, heel hoog. Dus de kleinschaligheid van die scholen dat is een groot goed. Dus je zou eigenlijk moeten zeggen: als er een andere oplossing komt, dan willen we eigenlijk in ieder geval voorop stellen de kleinschaligheid en de veiligheid van die leerlingen op school. Dat moet centraal staan. Dan nog iets. Ik heb het nagekeken. Wij hebben deze vergadering eigenlijk grotendeels al een keer gedaan in de vorige zitting van de gemeenteraad, op 22 februari. Dus ik vraag mij af, eigenlijk, wat is er sinds die tijd allemaal gebeurd? Want dat wil ik graag horen van u. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dank u, voorzitter. Handig als je een aantal mensen voor je hebt. Ja, ik deel eigenlijk de optelsom van wat er gezegd is. Ook, mijnheer Oomkes, de status van de twee scholen die is heel bijzonder. Die is in jaren opgebouwd en faam en naam zijn bekend. Kinderen, velen komen van het speciaal onderwijs. En als je op een speciaal onderwijsschool eens binnen bent geweest, dan weet je hoe anders zo'n school is, dan in gewone openbare school. Rust, regelmaat, is daar een van de leitmotieven. Omdat die kinderen de drukte van een normale school niet aankunnen. Ik deel dus ook die zorgen die een ieder benoemd heeft. En ook het gevoel dat wellicht het huisvestingsvraagstuk meer primair de aandacht heeft gekregen, of krijgt, dan de

specifieke zorgvraag die de kinderen hebben. En vandaar ook hun terughoudendheid, bij OPHaarlem, zorgen ook bij OPHaarlem over de geplande samenvoeging van de drie scholen in twee gebouwen. Dank u wel, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Mevrouw Berg.

Mevrouw Berg: Ja. Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ja, ik kan me daar ook vanuit de ChristenUnie bij aansluiten wat hier gezegd wordt over de kleinschaligheid. Ik woon recht tegenover de Paulus Mavo en ik zie hoe conciërges leerlingen waar het even misgaat als ze op het dakje springen van de bushalte, ze er netjes afhaken. Dat gaat heel goed. En ik denk dat dat wat waardevol is om dat te behouden. Als ik de stukken lees dan valt mij inderdaad ook het huisvestingsvraagstuk op en de kosten. En ik mis dan eigenlijk een aanvulling daarop van: hoe houden we dat wat waardevol is van de school, hoe houden we dat intact? Dus wat mij betreft dan zou er nog best een document bij mogen. Waarin staat hoe ze die kleinschaligheid en ja, dat wat die school zo speciaal maakt, hoe houden ze dat in ere?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dank u wel, voorzitter. De zin die D66 heeft opgemerkt in het stuk, heb ik ook opgemerkt. Van dat de gemeente een bepaalde druk heeft uitgeoefend. Dus de vraag is: is het een vrijwillige keus van Dunamare? Want anders blijft de gemeente natuurlijk toch zitten met een gebouw van het Sterren College dat eigenlijk te leeg is. En een vraag over de Paulus Mavo: ja, daar zijn mensen heel enthousiast over en die willen we graag behouden. Wij ook. Is de vraag van: wat voor mogelijkheden zijn er nog om dat gebouw te renoveren? Zodat het weer aansluit bij deze tijd? Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere Commissieleden? Niemand? De heer Yerden. Is een beetje ongebruikelijk. Maar goed, gaat uw gang.

De heer Yerden: Nee, ik heb zelf ook een aantal leerlingen begeleid naar de Paulus Mavo. Vandaar wil ik even, ben ik nieuwsgierig. Kijk, Paulus Mavo heeft wel een bepaalde naam opgebouwd. Een bepaalde methodiek. En ik ben niet voorstander van grootschalige aanpak. Maar als het toch doorgaat, neemt u wel mee de ervaringen en de opgebouwde methodiek van Paulus Mavo? Dat was eigenlijk mijn nieuwsgierigheid.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we naar ... Oh, sorry, mijnheer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, u heeft gezegd dat u op die school gewerkt heeft. Kennelijk heeft u een belang? Of kunt u ...

De heer Yerden: Een aantal kwetsbare leerlingen verwezen naar de Paulus Mavo. Ik heb zelf contact opgenomen. Die kinderen waren op de grote scholen. Coornhert, en daar hadden zij achterstand. Dus zij konden niet helpen. Toen heb ik contact opgenomen met Paulus Mavo. Maar de kinderen hebben wel hun diploma gehaald, het ging hun goed. Dus, dat was mijn ervaring eigenlijk.

De voorzitter: Dank u wel. Wie kan ik het woord geven? Wethouder eerst? Ja?

Wethouder Botter: Ja, ga ik dat doen. Kijk, op zichzelf is het misschien goed, want ik begrijp een heleboel opmerkingen die zij gemaakt hebben, dat staat buiten kijf. En dan zit je toch met, zoals dat met een duur woord heet 'the governance'. Hoe hebben we nou zaken in dit land met elkaar geregeld? En dan heb je te

maken met, en daarom staat er veel over onderwijshuisvesting. Ja, de gemeente is verantwoordelijk voor de onderwijshuisvesting. Daar gaan we over. En we gaan we niet over de inhoud van het onderwijs. We gaan ook niet over de manier waarop wel of geen zorg wordt geleverd. Waar wij wel voor verantwoordelijk zijn, ook, is om te zorgen dat iedereen gelijke kansen krijgt tot onderwijs. Dus dat er voldoende plekken zijn voor iedereen met een bepaald leerroute ergens op een school geplaatst kan worden. En dan zie je, daar gaat de voorzitter van de Raad van Bestuur van Dunamare ook straks op in, die zal ook duidelijk maken dat dat onder druk is komen te staan.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Is het ook niet zo dat de gemeente ook een rol heeft in het voorkomen van schooluitval? Omdat ik dat net in mijn bijdrage ook heb genoemd, een mogelijkheid om dat zoveel mogelijk te voorkomen. [...], onderwijs, maar wel andersom, aan de achterkant?

Wethouder Botter: Daar moeten we ook veel aan doen. En we moeten ook zorgen dat leerlingen naar school gaan, via leerplicht. En we hebben allerlei zaken rondom het gebeuren van school. Maar hoe de school georganiseerd is, hoe de school georganiseerd wordt, hoe men de inhoud regelt, hoe groot men wel of niet de school in zijn totaliteit ziet, afhankelijk van het gebouw, want wij, op het moment dat een school verder groeit, moeten we ook kijken naar andere gebouwen. En waar het hier om ging, was dat er ook sprake was van dat er op een gegeven moment sprake was, en dat is misschien die lichte dwang die in de stukken bedoeld werd, en die heeft ook zich al eerder dit jaar afgespeeld, is de vraag van dat het aantal leerlingen wat op het Sterren College zat, dat dat terug was gelopen. Dus dat er minder leerlingen waren. Daardoor was ruimte ontstaan in het gebouw. En tegelijkertijd was er een vraag, bij de andere scholen, om nog meer kinderen daar naartoe te krijgen. Terwijl dan, hier ga je kijken binnen het hele systeem van je onderwijshuisvesting hoe je dat gaat organiseren. Dus dat is de invloed geweest die vanuit de gemeente, volgens mij niet onder druk gezet is, zacht gezegd is neergelegd van: hoe gaan jullie dat organiseren?

De voorzitter: Een interruptie nog van de heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, ik snap dat, maar -en dat was ook in het voorjaar, bij de vorige Commissie- verbaasde mij de manier waarop enerzijds heel verstrekkend wordt gediscussieerd met de school. En aan de andere kant wordt geroepen: ho! Dit is onze verantwoordelijkheid, meer niet. Daar zit volgens mij niet altijd de goede balans in. Op het moment dat je een huisvestingsproblematiek aan de orde stelt, kun je niet voorbijgaan aan het feit dat het consequenties kan hebben op de onderwijskwaliteit, op de onderwijsvormgeving. In dit geval voor speciale groepen. En dan is het denk ik wat gemakzuchtig, maar ook niet waar, dat je als gemeente zegt: onze grenzen houden op bij het ter beschikking stellen van gebouwen. En wij bemoeien ons niet met onderwijs. Dat kunt u eigenlijk niet waarmaken, want indirect doet u het wel.

Wethouder Botter: Nee, dat is helemaal niet waar, want de kwaliteit van het onderwijs dat is aan de Onderwijsinspectie. En dat is ook niet aan de gemeente. Dus wij hebben wat dat betreft een manier in dit land gebouwd, dat wij in de gemeente, en daardoor hebben we ook, hechten we veel waarde aan de betrokkenheid van ouders, dan wel medezeggenschapsraden, om daar in te zorgen dat dat goed geregeld is. En daar zal zo meteen ook over worden gesproken. Hoe dat proces in gang is gezet en hoe zich dat verder heeft ontwikkeld. En wat waar eventueel de resultaten van zijn. Maar het punt is gewoon, en ik denk dat wij een hele vervelende vier jaar met elkaar gaan hebben straks, op het moment dat wij niet willen accepteren dat het zo is dat de gemeenteraad, of de gemeente, of u, niet over de inhoud van het onderwijs gaat. Want daar gaat u echt gewoon niet over.

De voorzitter: De heer Smit, OPHaarlem.

De heer Smit: Dat suggereer ik niet, mijnheer de wethouder. Ik suggereer alleen dat u met het mogelijk sturen in de bestemming van schoolgebouwen wel degelijk indirect stuurt of effect kan hebben op de kwaliteit van het onderwijs. Dat is wat ik constateer. Niet dat ik bepaal hoe Dunamare dan wel een van de scholenvestigingen functioneert. Nee, daar kan ik zorgen over uiten maar niet meer dan dat. Maar indirect heeft u wel, heeft het gedrag van de gemeente begrijpelijk of onbegrijpelijk, een consequentie ... Kan een consequentie hebben op de kwaliteit en de vormgeving van het onderwijs aan speciale doelgroepen.

Wethouder Botter: Dan komen we op het volgende punt. Wij realiseren ons als college dat je met de keuzes die gemaakt worden in situatie creëert waarbij kinderen zeg maar naar een grootschaliger onderwijssetting gaat, waarbij je in ieder geval ervoor moet zorgen dat je binnen die grootschalige setting ervoor blijft zorgen dat er een kleine, geborgen situatie mogelijk is. En daar is het gebouw best wel opgericht. Maar het betekent niet, het betekent gewoon niet dat het hetzelfde zal blijven. Er zullen dingen veranderen. En nogmaals: ik heb er vanuit mijn verantwoordelijkheid als onderwijswethouder met mijn bevoegdheden die zich vooral beperken tot de onderwijshuisvesting, er vertrouwen in dat wanneer zo'n proces zoals dit in gang wordt gezet – want dat is ook iets wat we bij de Wmo en andere decentralisaties belangrijk vinden – vertrouwen in de professional. Wij zijn allemaal niet degenen zeg maar die hier aan tafel zitten die het beter moeten weten dan degenen die aan het stuur staan en daar dagelijks voor verantwoordelijk zijn. Maar dat betekent dat we wel natuurlijk nu de bestuursvoorzitter heel nadrukkelijk vragen om antwoord te geven op de vragen die u heeft gesteld. Daar, naar mijn idee, bij u de nodige scepsis kan wegnemen omdat wij natuurlijk niet een proces ingegaan zijn met elkaar waar wij geen vertrouwen in hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Berg. Dan mag de heer Smit heel even nog en dan komt ...

De heer Smit: Mijnheer de wethouder, laat ik afronden met de constatering dat ik toch de sturende rol van de gemeente, terecht of onterecht, wel iets groter acht als dat soms probeert vorm te geven.

Wethouder Botter: Ja, ik ben dan natuurlijk wel heel erg bang dat wanneer we de vinger geven, u de hele hand neemt, natuurlijk.

De voorzitter: Mevrouw Berg, gaat uw gang.

Mevrouw Berg-Overbeek: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Meedenken met de wethouder: het gaat hier steeds over een huisvestingsproblematiek en daardoor komt het idee van een grootschalige scholengemeenschap naar voren. Terwijl, het gaat hier over een leerlingentekort of -teveel. Is er nog ruimte om te kijken naar alternatieven of is dat stadium voorbij?

Wethouder Botter: Kijk, ik heb altijd geleerd dat het besluit pas het besluit is wanneer het is genomen. En zelfs dan kun je dingen nog terugdraaien. Het punt is dat we met elkaar in bepaalde richting in zijn gegaan, waarvan ook ik denk: er liggen een aantal vragen vanuit de medezeggenschap. Daar moeten gewoon goede, concrete antwoorden op komen. En pas wanneer dat proces helemaal zijn afgerond, dan kun je met een gerust hart zeggen: we gaan het op die manier doen. Maar het is vooral het proces verder nu van de school omdat vorm te geven.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel, voorzitter. Dan heb ik een aanvullende vraag over het proces wat is ingezet. Is dat wel het gevolg van een doorredenering? Is het zo dat de school in Schalkwijk onvoldoende bezet is? Dat u denkt van: ik kan drie scholen in twee gebouwen kwijt zodat er een gebouw vrij wordt gespeeld. Dat scheelt de kosten. Of is het een kwestie van ik kan garanderen dat mensen die worden verplaatst naar een ander gebouw, dezelfde kwaliteit van onderwijs krijgen? En zo ja, is het zo dat u denkt aan een oplossing waarbij de Paulus-mavo een aparte entiteit wordt binnen het gebouw in Schalkwijk?

Wethouder Botter: Nou ja, ik denk dat die vraag in feite in het verlengde is van alle vragen die al gesteld zijn. En het lijkt me nu het moment, mijnheer de voorzitter, als u mij toestaat, om het woord te ...

De voorzitter: Nog even de heer Trompetter, met één interruptie.

De heer Trompetter: Nog een extra aanvullende vraag, want zoals net is gesteld, heeft de Daaf Gelukschool gewoon een hele goede roep. En mijn beide zoons van 27 en 18 hebben zowel op het oude als het nieuwe Sterrencollege gezeten. Hebben daar ook zelf hun ideeën ... Ik heb dat allemaal meegemaakt, die periode. Ik was toen schaduwraadslid en we hadden iedere week – we gingen er niet over – maar iedere week zat de tribune vol met mensen te klagen over dat onderwijs. Dus ik wil eigenlijk wel ook de achtergrond van de reden waarom er dan de leerlingenterugloop is. Zijn er minder leerlingen of heeft het toch echt met een keuze van de ouders op basis van een idee over de kwaliteit?

De voorzitter: Dank u wel. Wethouder en dan de heer ...

Wethouder Botter: Nou ja, kijk, ook die laatste vraag kan denk ik het beste worden meegenomen door de heer Strijker. Nou heeft hij geen eigen kaartje.

De heer Strijker: Nou, blij met alle bijdragen die er zijn geweest. Want wees ervan overtuigd dat alle twijfel en vragen en dilemma's die hier aan de orde zijn, dat dat ook onze twijfels, vragen en dilemma's zijn. Want we hebben te maken met drie fantastische scholen, ieder met een eigen kracht, ieder met zijn eigen karakter. Ook het Sterrencollege is een school, inmiddels ander gebouw gekomen, ander team, enzovoort, waar we buitengewoon trots op zijn. Laat ik beginnen met te zeggen dat het niet alleen maar het probleem van het Sterrencollege is, en zeker niet alleen maar een huisvestingsprobleem. De Daaf Gelukschool is een school die is gespecialiseerd in het verder brengen van kinderen met autisme en met angst. Dat is de problematiek die daar heel sterk zit, en verbonden is met het speciaal onderwijs die bijna in hetzelfde gebouw zitten, ietsjes verder. En wij zijn er trots op dat we een school hebben in Haarlem die uit bijna de hele provincie leerlingen trekt die deze problematiek hebben en die zo succesvol worden begeleid de Daaf Gelukschool dat ze naar een diploma gaan. Tegelijkertijd moeten we constateren dat we niet aan alle leerlingen die dit hebben, dit aan kunnen bieden. Want de Daaf Gelukschool, is ook in deze commissie al meermaals op geweest, neemt geen basiskinderen aan. Dat zijn de meest kwetsbare kinderen: die kunnen er niet heen. Daarbij komt dat het gebouw van die combinatie-vestiging Daaf Geluk en Daaf Geluk is overvol. Dus ze zitten al twee andere plekken omdat het in dit gebouw gewoon niet past.

De voorzitter: De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Er was wat verwarring over het basiskinderen. Bedoelt u daarmee basisschoolkinderen of basis...?

De heer Strijker: Nee, basis beroepsgerichte leerweg. Dus het vmbo valt uiteen in drieën: basis is het laagste niveau, dan kader en dan TL. En de TL is de oude mavo. Dat laagste niveau kan nog naar de Paulus, noch naar de Daaf Geluk. En wij vinden dat al heel lang een vervelende situatie en wij hebben inmiddels ons laten vertellen door juristen dat het ook niet mag. Dus je mag die basiskinderen niet weigeren.

De voorzitter: Mevrouw Stroo heeft ook nog even een opmerking.

Mevrouw Stroo: Over de Daaf Geluk. Naar mijn weten is die verhuizing nog niet zo heel lang terug, het nieuwe gebouw, is daar toen te weinig rekening mee gehouden? Want het komt mij heel vreemd over dat een vrij nieuw gebouw eigenlijk dan nu al te weinig capaciteit heeft?

De heer Strijker: Ja, het gebouw is gedeeltelijk nieuw. Het Plesmanplein stond er al en de Albert Verweijlaan is eraan vastgezet. Als je kijkt naar de groei, zit die niet in de Daaf Gelukschool. Die loopt wat terug. Maar de groei zit in het speciaal onderwijs dat daarbij gehuisvest is. En dat speciaal onderwijs, daar komen wij ook niet aan, dat gaat om de zware gevallen autisme en angst. Dus dat speciaal onderwijs, dat is buiten deze hele operatie gehouden. Dat blijft gewoon bestaan. En de kleinschalige vestiging die wij voor onze zien is dus ook voor deze groep kinderen bedoeld om te zorgen dat hij niet naar die grote school hoeven. Maar nogmaals, bij overtreding op dit moment de wet. Als we dat niet meer zouden doen, dan zal het aantal kinderen verder toenemen. Past er niet in. Nog los daarvan wordt er momenteel geselecteerd op zorgbehoefte en ook dat staat de wet op het passend onderwijs niet toe. Dus we hebben twee wetsovertredingen en een veel te volle school. Ondertussen hebben wij wel een school met fantastische kwaliteiten die we echt willen beschermen. Voor de Paulus geldt een beetje hetzelfde. Paulus is een hele succesvolle school: is een aantal keren al te beste vmbo-school van Nederland geweest. Zijn we ontzettend trots op. Maar de leerlingen puilen eruit. Ik weet niet of u ... Nou, u woont ertegenover. Alle zolders zijn in gebruik, de kelder is in gebruik, er is geen buitenruimte, er is geen plek waar die kinderen kunnen zijn. Het is er veel te vol. Het is eigenlijk onverantwoord vol. Als je kijkt naar de vierkante meters die de school heeft en die de school zou moeten hebben, past het op geen enkele manier. Ook daarvoor geldt dat basiskinderen niet worden toegelaten. Dat mag niet: als ze dat wel doen, groeit die populatie. En ook daar wordt geselecteerd op zorgbehoefte, wat wettelijk ook niet mag. Dus we hebben echt een aantal problemen op te lossen op Daaf en Paulus. En het is zeker niet een doelredeneringen om het Sterrencollege uit de problemen te helpen. Daar komt bij dat beide scholen een TL, dus de oude mavo, aanbieden en zij bieden aan economie en ondernemen. Noodgedwongen, want die gebouwen zijn niet geschikt om iets anders aan te bieden. Economie en ondernemen op de niveaus, de lagere niveaus in het vmbo, is een kansloze missie. Je kunt net zo goed Chinees geven want er is nul werk op dat niveau in die richting. Zullen we dat dan maar gaan doen? Oké, fout voorbeeld, maar het is een richting die eigenlijk uitzichtloos is voor deze kinderen. We geven ... Op dit moment gaan de Daaf Geluk-kinderen en de Paulus-kinderen in het kader van wat we gaan doen naar het Sterrencollege elke week om daar naar de andere sectoren te kijken. En ik hoorde vandaag nog van het team dat kinderen daar gewoon in op leven, dat ze zien dat er ook andere sectoren zijn in beroepsgericht vmbo waar je naartoe kunt. Natuurlijk is het zo dat we nu te maken hebben met weliswaar wat niet mag en overvol en daar moeten we iets mee, met twee scholen die het heel goed doen. En dat kleinschalige, daar hebben we van meet af aan ook aan gedacht: is het mogelijk om in het Sterrencollege een zodanige situatie te creëren dat behalve voor de kinderen die er echt niet heen kunnen, maar voor de andere kinderen zo'n situatie kan worden gebracht die vergelijkbaar is met nu? En daar kijken wij op twee manieren tegenaan. De eerste is deze: de kinderen ook van de Paulus en de Daaf moeten na de vierde klas naar het ROC. En het ROC, dat kent u vast, dat gaat om hele grote scholen. Je moet er dus voor zorgen dat in de loop van die vier jaar kinderen zo weerbaar worden, dat ze ook naar een ROC kunnen. Je kunt ze niet vier jaar pampere, vasthouden, en dan ineens naar het ROC laten gaan. Je moet een overgangperiode hebben. We zijn dus ook heel erg bezig, of niet wij maar de teams van de

scholen en met name de mensen die met de zorg belast zijn, om te kijken: kunnen we er zo organiseren dat het kan? En ik nodig u allen van harte uit om eens op het Sterrencollege te komen kijken want dat is een school met een heleboel ingangen. Het is een school met meerdere schoolpleinen, met meerdere toegangen. Je kunt het daar heel goed doen. Er zijn aparte gebouwdelen die we kunnen maken voor bepaalde problematiek. Gaan we dat dan zo maken dat je een stukje Daaf en een stukje Paulus hebt? Nee. Want de problematiek van de Daaf-kinderen, dus angst en autisme, die vinden we ook op de Paulus. En die vinden we ook op het Sterrencollege. Juist ook op het Sterrencollege omdat die basiskinderen noodgedwongen daar naartoe gaan. Dus wat gaan doen is zorgen dat er een kleinschalige setting komt voor kinderen met verschillende zorgbehoeften. En die zorgbehoefte kan zijn de zorgbehoefte van Daaf Geluk, maar het kan ook heel goed zijn de zorgbehoefte van de Paulusschool. Want ook dat is een school met kinderen met gestapelde problematiek. En het verschil tussen die twee scholen is dat dat met name problematiek is die zich wat meer externaliserend uit; die wat meer in de gedragsvorm zit, dan kinderen die met angst en autisme ... Dus ook daarvoor. Maar ook daar is het zo: die kinderen zitten ook op het Sterrencollege. Dus we moeten heel sterk kijken welke problematieken komen er samen en hoe gaan we kleinschalige daarmee rekening houden?

De voorzitter: Mevrouw Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg-Overbeek: Kunt u daar een klein voorbeeld van schetsen, van hoe u die kleinschaligheid in het grote gebouw voor zich ziet?

De heer Strijker: Ja, ik ga dat niet bedenken. Ik ben ook geen specialist. Ik heb heel lang in het onderwijs gewerkt maar wel allemaal op scholen voor zeg maar gewone leerlingen. Dus we hebben allemaal werkgroepen gemaakt van de drie scholen samen. En dit is bijvoorbeeld een kwestie waar de zorg mensen van die drie scholen samen bezig zijn. En die zien mogelijkheden om ervoor te zorgen dat met een aparte ingang en een aparte speelplaats, apart schoolplein, wat de Paulus nu ontbeert bijvoorbeeld, om ervoor te zorgen dat je voor de verschillende zorgbehoeften, want daar hebben we het dan over, dat je daar iets doet. En ik heb er vertrouwen in dat het kan. En als u komt kijken, want u kent ongetwijfeld het gebouw van de Paulus, maar het Sterrencollege biedt daar onwaarschijnlijk mooie mogelijkheden voor. Het is een gebouw met enorm veel buitenruimte; het licht groen; het heeft verschillende ingangen, verschillende schoolplein; en fantastische faciliteiten om kinderen dat te bieden wat ze op de Paulus inderdaad niet hebben.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank u wel, voorzitter. Ik hoor heel veel maar eigenlijk hoort nog niet echt de rol van de ouders in dit alles, in dit proces – of die ook echt zijn meegenomen hier in. En in hoeverre zijn zij meegenomen in dit alles?

De heer Strijker: Ja, kom ik nog aan toe. Maar wij zorgen er dus op dit moment – dat is al een tijdje gaande – ervoor dat de specialisten in het team, of het nou gaat over mensen die gaan over de begeleiding of over de specialistische zorg, dat die een belangrijke rol hebben in het organiseren van die kleinschaligheid. En dat is ook de reden waarom we hebben gezegd: we gaan niet naar een gebouw. Dat had gekund. Als je gaat kijken, getalsmatig kan het allemaal in het Sterrencollege. Doen we niet, want we vinden het belangrijk dat er voor kinderen een ingroeimogelijkheid is die rekening houdt met de zwaarte van hun problematiek. Dan zitten ze op het speciaal onderwijs, is het helemaal niet aan de orde; is ie kleiner maar toch te groot voor dat gebouw, hoe kleinschalig ook georganiseerd, dan komen ze eerst en naar ik hoop tijdelijk en naar ik hoop kort tijdelijk, op die vestiging die erbij komt.

De voorzitter: U heeft een vraag van mevrouw Steyger, GroenLinks. Momentje, mevrouw Steyger, uw vraag.

Mevrouw Steyger: Dank u wel. Ja, ik wilde nog iets meer verduidelijking. Dus ik kan me iets voorstellen bij hoe het gebouw ingericht wordt. Mijn vraag gaat over wordt het een team of zijn het dan nog steeds drie teams? En is het de bedoeling dat het een pedagogisch klimaat wordt of is het ook mogelijk om verschillende pedagogische klimaten al naargelang de zorgbehoeften van de leerlingen ook in de nieuwe setting te maken. Weet u daar iets van?

De heer Strijker: Ja, dat is noodzakelijkerwijs. Want kinderen met externaliserende problematiek, die benader je natuurlijk anders dan kinderen met een angst of autisme. Wordt het een team: ik hoop van wel. Want op dit moment moeten we constateren dat we de kinderen van verschillende ondersteuningsmogelijkheden voorzien. Op het Sterrencollege is die het minst; op de Daaf is die heel goed de ene kant op, de Paulus goed de andere kant op. Wat wij heel graag willen, en dat gaan de zorgteams ook samen toen, die gaan bij ieder kind dat zich daar aanmeldt inventariseren: wat is de ondersteuningsbehoefte? En ze komen dus in een gebied van de school, de eerste jaren, want ze moeten toch uiteindelijk ... De eerste jaren gaan ze naar een gebied in de school waar een pedagogisch klimaat heerst en waar een team zit dat gespecialiseerd is in die vorm van ondersteuning. Het moet wel een team worden, want het zou niet fijn zijn als de docenten die in de bovenbouw zitten, met name beroepsgerichte docenten, als die helemaal niet zouden weten – wat nu het geval is – hoe je met angst of met autisme of met externaliserend gedrag omgaat. Dus de bedoeling van dat ene team is dat de docenten van elkaar leren en elkaar bevuchten op die gaat met deze categorie zo om, en met die categorie zo om. Zodat in die bovenbouw dat ook mooi bij elkaar komt en de kinderen voor wat betreft het beroepsgerichte gedeelte dus ook alle mogelijke profielen kunnen kiezen. Dat zijn er zes; zij kunnen allerlei kanten op. En voor de mavo, voor de TL gaande zorgen dat er een heel herkenbaar gebied is dat vooral gevoed zal worden uit de leerlingen van de Paulus, waar echt een mavo staat. Die mavo gaat ook echt en voorbereiden op het MBO en voorbereiden op de havo. Want ook die mogelijkheid moet er natuurlijk ook voor deze leerlingen zijn. Hebben we dat allemaal al klaar? Nee. En wij hebben in eerste instantie, en in dat stadium ben ik ook een keer bij u geweest, hebben we de problematiek geïnventariseerd van alle drie de scholen en hebben we met elkaar geconcludeerd dat dit de richting zou moeten zijn. Tot die tijd hebben we ook met het team niet gecommuniceerd en met de ouders ook niet omdat we vonden dat de uitwerking daarvan wel bij de teams thuishoort. Dus op het moment dat wij liepen in de richting van dit zou het moeten worden, hebben wij teambijeenkomsten georganiseerd, hebben wij ouderavonden georganiseerd, hebben we de medezeggenschap betrokken, hebben we drie studiemiddagen gehouden met de medezeggenschap om met elkaar te kijken: hoe moet dit vorm krijgen? Nou, dat heeft een hele fijne vorm gekregen en dat heeft ertoe geleid dat wij een week of zes, zeven geleden een voorgenomen besluit hebben genomen van: dit is onzes inziens de manier waarop we deze problematiek kunnen oplossen. Zonder dat we een blauwdruk hadden. Want als we die blauwdruk zouden hebben, dan is er geen enkele invloed meer mogelijk. En wij vinden juist dat het team van die drie scholen, maar dan wel samen, moet gaan kijken: hoe gaan we deze school vormgeven? Hoe gaan we het onderwijs, het pedagogisch klimaat, de onderwijskwaliteit ... En hoe zorgen we dat die nieuwe school in al zijn geledingen de kwaliteit heeft van onderwijs van Paulus en Daaf en de breedte van mogelijkheden van het Sterrencollege? Dat gaan wij niet bedenken. Dus we zitten in het stadium dat we hebben gezegd: voorgenomen besluit, dit is de weg. En de uitwerking laten wij nog graag over aan de teams die daar nu al een tijd mee bezig zijn. En dat is ook het stadium waarin wij zitten. Dus we hebben niet een blauwdruk, zeg ja of nee. Wij hebben: dit is de weg. Want we vinden wel dat wij een weg moeten hebben met elkaar, want anders blijf je alle kanten op vliegen. Dit is de weg en teams en medezeggenschap: denk alsjeblieft mee in de manier waarop we dat gaan vormgeven. En dat geldt ook voor buiten. Dat geldt ook voor ouders, dat geldt ook voor uw raadsleden. Wij staan echt open voor alle suggesties die ertoe kunnen leiden dat dit een succesverhaal wordt. Want dat is voor ons natuurlijk ook

belangrijk. En dat doen wij in een krimpende markt. Laten we ons dat ook goed realiseren. De vmbo-markt krimpt in Haarlem. Het onderwijs als totaal groeit; het vmbo krimpt. Er zijn dus ook gewoon niet zoveel meer leerlingen. Het Haarlem College doet het heel goed, Sterrencollege doet het wat minder. In Velsen gaat het goed, maar het zijn communicerende vaten. Dus wat wij niet willen is dat het Sterrencollege, waarvan de onderwijskwaliteit inmiddels weer helemaal goed is, dat die de markt opgaat om te concurreren met die andere scholen om de leerlingen weg te halen. Dat is niet de weg die wij ons voorstellen. Wij willen veel meer de weg opgaan van kwalitatief beter onderwijs en van een betere ondersteuning voor die leerlingen.

De voorzitter: Ik heb nog een vraag van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Ik wens u toe dat u de leden van deze commissie kunt overtuigen, maar cruciaal is of u de ouders van de leerlingen kunnen overtuigen. Wat heeft u gedaan om dat voor elkaar te krijgen?

De heer Strijker: We hebben direct al een ouderavond georganiseerd. Die is vanuit het Sterrencollege zeer slecht bezocht. Vanuit de Daaf ook zeer slecht bezocht; vanuit de Paulus vrij massaal bezocht. En de stemming was daar niet negatief. In de zin van dat de ouders deze beweging ook wel een kans wilden geven en ook wel zagen dat die kinderen toch maar één kant op kunnen op de Paulus. En natuurlijk is er altijd de angst van: wat gebeurt er in de nieuwe situatie? Dat is natuurlijk altijd zo. Dus als je een ouder vraagt: moet het zo blijven zoals het nu is ook bent u voor de verandering? Die verandering is onzeker. En die kennen ze niet. En ze kennen wel de huidige situatie. Dus dat ouders allemaal enthousiast aan te kloppen bij deze beweging, dat denk ik niet. We blijven wel met ze in gesprek om duidelijk maken dat het ook meer kansen voor kinderen biedt. En dat we met de Paulus en de Daaf in de huidige setting echt niet verder kunnen. En dat het echt een doemscenario achter. Want als wij ons aan de wet gaan houden, dan gaan die aantallen enorm toenemen. Dan moeten we gaan loten. Loten betekent dat we helemaal geen rekening mee kunnen houden met zorgbehoefte, want de wet staat ons dat niet toe. Dus die beweging om juiste rekening te gaan houden met die verschillen in ondersteuningsbehoefte, die is voor ons heel belangrijk.

De voorzitter: De heer Smit, OP Haarlem.

De heer Smit: Eén ding moet u mij even uitleggen. U zegt: de aantallen gaan toenemen als wij ons aan de wet houden en het vmbo krimpt. Die combinatie of die tegenstelling moet u even voor mij uitleggen.

De heer Strijker: Nou, dan zal er nog meer beweging gaan richting Paulus en Daaf.

De heer Smit: Op een krimpende markt? Dus dan suggereert u dat op dat moment in naam van Paulus en Daaf zo goed is, dat die van andere scholen kinderen trekt?

De heer Strijker: Nee, het gaat dan om de kinderen die nu niet worden toegelaten.

De heer Smit: Ja, maar die moeten wel ergens naartoe, die kinderen.

De heer Strijker: Ja, die zitten dus nu op het Sterrencollege zonder die ondersteuningskwaliteit van Paulus en Daaf.

De heer Smit: Het is wel communicerende vaten binnen Dunamare dan? Oké.

De heer Strijker: Ja, want Dunamare is ... Gelukkig zijn de scholen heel verschillend. Maar alle scholen voor dit type onderwijs zitten wel bij Dunamare, ja.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft een heel duidelijk verhaal, volgens mij. Ik weet niet ... Eerst de heer Oomkes nog even.

De heer Oomkes: U heeft de heilige plicht, mijnheer Strijker, om het niveau van de zo goed mogelijk scorende scholen als uitgangspunt te nemen voor de nieuwe fusie van deze scholen. Want als u achteruitgaat, dan gaan mensen ook met de voeten stemmen. En als ik de gekste mogelijke ontwikkelingen.

De heer Strijker: Ja, maar dat is onze ... Ik bedoel, wij staan voor goed onderwijs. En het is niet voor niks ... Degenen die al langer meelopen in dezen, die weten dat de fusie tot Dunamare juist tot stand is gekomen om ervoor te zorgen dat die zorgscholen die in het land nergens meer bestaan, dat ze die in stand konden houden. En nu zitten op een moment dat we moeten zeggen: nou, wij moeten toch een start maken. Maar dit is onze heilige plicht, uiteraard.

De voorzitter: De heer Smit.

De heer Smit: Ik deel toch een beetje de zorgende woorden van de heer Oomkes. U zegt nu: wij hebben een richting neergelegd, geen blauwdruk. Een richting. En nu moeten de teams aan de gang. Toch denk ik dat ... Ik mis een beetje, en u zult ongetwijfeld willen inkleuren of ingekleurd hebben, toch het enthousiasme en het initiërende van de bestuurder die in die processen toch voorop loopt. En dan mag u niet de expert zijn op het gebied van een aantal van deze specifieke onderwijsvormen, maar ik mis even het beeld dat u zichtbaar vooraan staat in het proces om de teams, de ouders mee te nemen. Hoe is uw rol daarin?

De heer Strijker: Nou, ik denk dat velen vinden dat wij teveel vooraan lopen en te veel ... Nee, tuurlijk. De richting die is duidelijk. We hebben de problematiek geschetst. We hebben ook geschetst hoe wij een uitweg zien voor alle drie de scholen in die problematiek. Maar we hebben wel aan de scholen gevraagd: over wat voor zorgbehoeften gaat het? Wat voor categorieën leerlingen zijn er? Hoe zien jullie die kleinschaligheid? Hoe zien jullie het pedagogisch en het didactisch klimaat? Hoe zien jullie de indeling van de school? Daar willen wij ruimte geven aan de teams. En daar komt een voorstel uit. En natuurlijk zullen wij daar aan het eind iets van vinden.

De heer Smit: En ook tijdelijk? Tijdens, bedoel ik?

De heer Strijker: Ja, tuurlijk, wij zijn in voortdurend gesprek. Wij zijn dat als bestuurders, maar met name de drie directeuren van de scholen zijn dat natuurlijk in hoge mate. De zorgcoördinatoren zitten daarin, de teamleiders zitten daarin. Iedereen denkt daar in mee. In een proces, en dat snap ik ontzettend goed, waarin heel veel mensen huiverig zijn. En dat is natuurlijk logisch, als je zo'n beweging ingaat.

De voorzitter: Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik vind het een helder verhaal. Ik hoor ook eigenlijk een hele open houding naar alle partijen toe. Uiteraard snap ik ook de zorgen en die deel ik ook over de zorgbehoeften van die kinderen zelf. Die hoor ik ook in uw verhaal, overigens. Ik ben wel benieuwd op welke termijn dan meer duidelijkheid is ook vanuit teams, of er überhaupt haalbaar is om die kleine settings te organiseren op het Sterrencollege. En of ouders op dat moment, onder anderen ouders maar ook wellicht hier een update komt over hoe dat er dan gaat uitzien. En wij dan ook eventueel mogen meepraten en andere partijen.

De heer Strijker: Ja, het hier lijkt mij dan een slecht plan. Ik zou zeggen: kom.com naar het Sterrencollege, want dan leeft het veel meer dan dat het hier in deze setting kan zijn. Nou, best wel snel. We gaan natuurlijk de

komende weken in gesprek met de medezeggenschap omdat de medezeggenschap van het Sterrencollege was het eens met deze beweging. Die van Paulus en Daaf hebben nog vragen. Nou, heel goed. Het zou ook gek zijn als dat niet zo was. Dus wij gaan volgende week dinsdagavond met hen in gesprek. Ja, en of we daar helemaal uit zullen komen, weet ik niet. Dus het kan zijn dat we gezamenlijk nog naar een geschillencommissie toe gaan om te vragen van ... Maar voor ons staat er één ding voorop: we moeten die drie problemen van de drie scholen oplossen; we moeten binnen de wet blijven; we moeten kleinschalig zijn. En we willen heel graag van alle drie de scholen het beste in die nieuwe school hebben. En dat is wat wij hopen. En ben je er zeker van dat dat lukt? Wij gaan daar enorm ons best voor doen. Ik weet dat de teams dat ook zullen doen, want die zijn enorm betrokken bij de kinderen. Maar het blijft natuurlijk ook voor ons ... Wij denken dat er echt geen andere weg is. Overigens, zonder druk van de gemeente. De gemeente heeft wel gezegd: we zien vierkante meters leeg. We hebben een groeiende stad qua onderwijs, dus wat gaan we doen? Maar wij krijgen alle ruimte als bestuur en ook bij geven die door aan de teams onder vorm aan te geven. Dus ik denk dat we elke maand wat verder komen. En ja, ik vind het uitstekend om via de wethouder af en toe ook daar een update van te geven. En kom vooral, als die blauwdruk er is voor het gebouw. Kom dan langs om te kijken hoe u dat ervaart.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, in tegenstelling tot misschien wat andere geluiden die ik hoor, moet ik toch zeggen dat ik erg onder de indruk ben van uw verhaal. Van de wijze waarop u dit aanpakt. U wordt geconfronteerd met juridische problemen; problemen met de Nederlandse wet. U wordt geconfronteerd met veranderende leerlingenaantallen waar u wat mee moet. Want u wilt dat al die leerlingen ook de goede zorg krijgen en het goed onderwijs krijgen. In dat verhaal heeft u veel contact met de ouders, die natuurlijk weten wat het beste voor hun kind is. U heeft veel contact met de professionals die voor de klas staan hierbij. U bent ook bereid om op uw vrije avond hier in de gemeenteraad te komen om uitleg erover te geven. Ik dank u zeer voor deze toelichting en ik wens u veel succes met de voortgang hiervan.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Kessel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul-Özen: Even heel kort. De heer Strijker had ooit gezegd: bij een volgend vergadering, kennismaking of gesprek met het bestuur, om een keertje iets bij de Sterren te organiseren. Geldt dat nog steeds?

De voorzitter: Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja, bedankt voor de schets die u heeft gegeven. Ook voor het verdere traject. Wij denken dat het ontzettend belangrijk is dat in goed overleg met de ouders te doen. Ik wil nogmaals benadrukken dat het belang van het kind voorop moet staan. Sluit ik aan mijn collega, als de conciërge het kind kent en het kind kent de conciërge, dat is één van de elementen van de veiligheid die ik toch nog niet zo gauw zien in een grote setting. Dat blijf ik toch nog ... Ja, ik hoop dat dat gegarandeerd kan worden. En we zijn heel benieuwd naar de verdere ontwikkelingen hierin.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Smit nog.

De heer Smit: Ja, ik blijf nog even hangen bij die opmerking: als wij de basiskinderen ook moeten opvangen op de Daaf Geluk en de Paulus-mavo, dan krijgen wij een uitstroom vanuit het Sterrencollege. Dat zegt misschien wel iets en dan moet u toch omzichtig mee omgaan, want blijkbaar ervaren dan ouders een kwaliteitsverschil tussen het Sterrencollege enerzijds en de twee scholen anderzijds. En wat er moet gebeuren is dat er natuurlijk

op basis van drie in principe gelijkwaardige kwaliteiten, een nieuw organisatieonderdeel ontstaat. En als je tegen mij zegt: ja, maar op dat moment stroomt het Sterrencollege leeg – het blijven wel communicerende vaten maar we hebben dan alleen nog een groter huisvestingsprobleem aan twee kanten – dan lijkt het iets te zeggen over het kwaliteitsbeeld dat men heeft. Terwijl u net zegt: het Sterrencollege, en daar wil ik graag in geloven, heeft meer geavanceerde onderwijsvormen dan die twee anderen omdat het gewoon een breder opgezette school is. En blijkbaar zien ouders dat dan toch te weinig, of aspirant-ouders, en zouden dan voor die twee kleinere scholen kiezen?

De voorzitter: Mijnheer Smit, u bent door de tijd heen.

De heer Smit: Dank u wel.

De voorzitter: En ik had nog de heer Oomkes, die wil nog ...

De heer Oomkes: Mijnheer Strijker, u heeft het voordeel van een langere bekendheid met deze stad dus ik geef u alle credits voor datgene wat u heeft gedaan. Alleen, the proof of the pudding is in the eating. En dat heeft u vandaag gemerkt, dat wij gewoon overtuigd willen worden van de kwaliteit van de maaltijd die wij daar straks voorgeschoteld krijgen. Daar hoort ook bij dat we even in herinnering willen roepen dat er mogelijk een gebouw wordt vrij gespeeld en dat daar in deze commissie ook ideeën over leven.

De heer Strijker: Ja, over de kwaliteiten: imago van een school heeft heel veel facetten. En het zou een hele avond vragen om het daarover te hebben. We moeten nu constateren dat dat zo is. We hebben ook gezegd: ten aanzien van de ondersteuning in de richting van angst en autisme, zal het team van de Daaf leidend zijn. Ten aanzien van de TL en de ondersteuning op gestapelde problematiek die wat meer externaliserend is, zal het team van de Paulus leidend zijn. Op het terrein van beroepsgerichte vakken, over al die sectoren, zal het team van het Sterren leidend zijn. En zo proberen wij ook dat ze van elkaar leren en dat we van die drie, zeg maar, plekken waar het wat minder is, om het omhoog te krijgen. En ik proef de angst, en die heb ik natuurlijk ook, dat die naar beneden zal gaan. We zullen er alles aan doen om dat te vermijden. Tegelijkertijd denk ik dat er echt niet een andere weg is om de problematiek die ik u heb geschetst, om die op te lossen. En wij voelen natuurlijk een aanzien van de huisvesting ook de verantwoordelijkheid. Het kan toch niet zo zijn ... En we hebben te maken met een krimpend vmbo. We zijn nu nog steeds buitengewoon dankbaar dat u zulke prachtige vmbo-scholen heeft neergezet. Het kan niet zo zijn dat die prachtige scholen leeg komen te staan. En als je nu door het Sterren gaat lopen, dat is gewoon heel vervelend om te zien, hoeveel prachtige faciliteiten daar nu gewoon leegstaan. Dus het is onze plicht, vind ik, met elkaar en ook met u om ervoor te zorgen dat we dat op de goeie manier gaan oplossen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: U nodigt ons uit om op bezoek te komen. Daar gaan wij graag op in. Voorzitter, is het denkbaar dat we daar een hoorzitting van de commissie houden? Waar de ouders toeschuiven? Dat we een zitting op locatie gaan doen.

De voorzitter: Dat lijkt me niet zo'n goed idee. Dat kan niet. Wat ik wel zou willen vragen: mijnheer Strijker, u nodigt de commissie uit om bij de school langs te komen. Gaat u daar ook nog een formele uitnodiging versturen en een moment dat het schikt? En eventueel een programma. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Dan zou ik graag de uitnodiging wat breder zien: ook naar de Paulus en de Daaf Geluk. Dus dat er niet alleen naar het Sterren gaan maar ook naar de twee andere scholen.

De heer Strijker: Het lijkt mij goed even te wachten totdat de teams wat verder zijn met hun plannen. Dat we ook daadwerkelijk een laten zien hoe het eruit ziet. Dan hebben we ook wat scherper wat dan die tweede vestiging zal worden. Of dat in het gebouw van Paulus of in het gebouw Daaf Geluk. Wij denken aan Daaf geluk omdat er ook dat speciaal onderwijs angst/autisme zit. Dat pas dan heel mooi bij elkaar. Maar dat op het moment dat we dat wat scherper hebben, dat wij een uitnodiging ... En dat er met de wethouder overleggen wat dan de beste vorm is.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Oh sorry, de wethouder.

Wethouder Botter: Ja, ik zou het misschien willen voorstellen dat het een goed idee is als de griffie samen met de heer Strijker de uitnodiging dan tot u laat komen. En ook daarvoor in meest geschikt moment kiest dat een beetje past ook in uw agenda, waarbij niet alles tegelijkertijd op een week of een maand wordt gepland. Ik kon dan graag ook mee; nodig ik mij meteen maar uit. Ik word zelf weer genoopt om beneden te komen want daar gaat het vervolg beginnen. Ik hopen ieder geval, en ik wil mede ook – het is gedaan – toch heel erg dank zeggen voor de enorme nauwkeurige uiteenzetting volgens mij van wat daar gaande is en hoe het proces verder is verlopen. En ik hoop, dat was ook de doelstelling van deze avond, dat zoveel mogelijk de vraag. Een die bij u leefden zijn weggenomen. Dat daar ook de rol van de gemeente duidelijk in is geworden. En nou ja, daarover komen wij in ieder geval de komende periode nog met u praten, ook aan de hand van allerlei documenten als de instandhouding van het vormen van onderwijs. Ook daarin zullen wij terughoudend moeten zijn, want dat zijn allemaal dingen waar we niet overgaan maar waar wij heel graag over willen praten met elkaar. Maar dat gezegd hebbende: ja, ik ga naar beneden en ik wens u nog een hele goede commissie-voortzetting. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Dank u wel, mijnheer Strijker. En we zien de uitnodiging graag tegemoet.

De heer Strijker: Volgende maand ben ik alweer terug, zag ik.

De voorzitter: Oh, mooi.

9. Tussentijdse effectrapportage project 'ik doe mee' (FR)

De voorzitter: Goed, we gaan verder met punt 9. Welkom, wethouder Roduner. We gaan het hebben over de tussentijdse effectenrapportage project Ik doe mee. Dit agendapunt is door de VVD-fractie geagendeerd. Het blijkt dat na een jaar 25% van het bestand nog niet besproken is. De VVD-fractie wil met de agenderen van het stuk de wethouder aanmoedigen om het project door te zetten en daarbij een grotere inspanning te leveren om alle mensen in de bijstand aan te spreken en niemand af te schrijven. VVD wil graag dat de collega-commissieleden meedenken hoe zoveel mogelijk mensen begeleid kunnen worden van bijstand naar een baan. Dan zou ik het woord willen geven aan de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou ja, het meeste heeft u denk ik al gezegd. Wat belangrijk is op zich om van bijstand naar werk te gaan is ongelooflijk belangrijk. Werk is meer dan alleen een inkomen: werk geeft mensen eigenwaarde, werk geeft mensen een doel en werk geeft mensen een sociaal netwerk. Ik viel dus van mijn stoel af toen ik las in de brief van de wethouder dat de afgelopen jaren met 3200 van de 3800 mensen in het bestand nauwelijks is gesproken. En ook, nadat de wethouder in project hiervoor is gestart, een project dat volgens mij goed loopt en dus ook wat ondersteuning verdient, eigenlijk de afgelopen

jaar met 1000 man nog steeds niet gesproken is. Waarom niet, wethouder? Deze mensen heeft u hopelijk nog niet afgeschreven? En ik wil dus een aantal zaken aan u vragen, of eigenlijk met u afspreken. En dat is: wanneer denkt u met al deze mensen een keer gesproken te hebben? Graag een datum. Nu lezen wij ook dat het eigenlijk goed is voor een optimaal effect om minimaal vier keer per jaar met mensen in de bijstand in contact komen. Dus hoe lang ... Nee, wat moet er gebeuren om aan die vier keer per jaar te komen en hoe gaan we daar komen? En als laatste, voorzitter: is de wethouder bereid om ons over de stand van zaken en de voortgang hiervan, dus het aantal mensen dat u gesproken heeft, om ons daar regelmatig over te informeren?

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Çimen.

Mevrouw Çimen: Dank u wel voorzitter. Handig om te weten is dat D66 hier ook technische vragen overigens over had gesteld die niet bij de agenda zaten, waaronder dus ook over de hoeveelheid mensen ... Want dit gaat dus echt over de tussenevaluatie tot juni volgens mij 2018, en medio november begreep ik uit de beantwoording van de technische vragen, dank daarvoor overigens, dat medio november iedereen gesproken is. Nou sluit ik me wel aan, want naar aanleiding van die vragen die ik ook had gesteld en de tussenevaluatie die we dus hebben gelezen blijkt dus dat klantmanagers 70% van hun tijd kwijt zijn aan administratieve lasten. Soms is dat ... Ja, dat is gewoon niet te vermijden natuurlijk, dat moet deels ook, maar de oorzaak lag ook in verouderde systemen en werkprocessen. Ik snap ook geheel het antwoord op mijn vraag, dat is interne bedrijfsvoering en daar zijn we mee bezig, maar dit project is al in mei 2017 gestart en er wordt nu, anno november 2018, een project gestart of een onderzoek gestart naar de mogelijkheden om dit te verbeteren. Ik hoor toch graag van de wethouder wanneer dat dan in zicht is, die verbetering. Want er is de vorige periode inderdaad op basis van het koersdocument ook veel ingezet op extra fte's, op extra capaciteit om dit probleem aan te pakken, om deze mensen te spreken. En nou lees ik dus ook in de stukken dat er gemiddeld met mensen twee keer in het jaar wordt gesproken, terwijl een optimaal resultaat zou zijn vier keer met mensen spreken. Dus het één en één houdt wel verband met elkaar. Dus ik ben graag benieuwd naar de reactie.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Dank u voorzitter. We zijn het met de VVD eens dat er een grotere inspanning nodig is om alle mensen in de bijstand te spreken. Medewerkers moeten meer in gesprek gaan, wat ook al gezegd is. Minder tijd achter het beeldscherm, zoals D66 ook zei van: drieënhalve dag van de vijf werkdagen wordt achter de computer doorgebracht. Nou, dat is veel te veel. Om een beeld van de klant te krijgen is het essentieel om met mensen in gesprek te gaan, de mensen achter de uitkering te leren kennen. Wat wil en wat kan hij nog? Wat haalt hem uit het isolement? Wat kan hij nog betekenen voor de maatschappij waardoor zijn zelfbeeld zal verbeteren? Je doet nog mee, je doet er nog toe. De tijd tussen de gesprekken is te groot, een halfjaar. Zo kan je iemand niet goed activeren, adviseren, motiveren en soms complimenteren.

De voorzitter: Wanneer gaat u dan afronden mevrouw Stroo, want u bent door uw tijd heen.

Mevrouw Stroo: Ja. Dus samenvattend, zo snel mogelijk van administratieve lastendruk af, zo snel mogelijk in het contact treden met de mensen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Rijbroek.

De heer Rijbroek: Dank u wel voorzitter. Even naar de wethouder, Roduner, de heer Roduner, dank voor het stuk, de effectrapportage van Ik doe mee. Wat mij er persoonlijk in opvalt, waar ik van geschrokken ben is

eigenlijk het feit dat het in die cases benoemt, in die trappen, dus geïllustreerd, het vier jaar duurt voordat een casemanager de betrokken persoon die in de bijstand zit benadert. Zo lees ik dat. Hoe komt die mismatch? Dat even terzijde. Trots Haarlem vindt het ook belangrijk dat mensen die nu in de bijstand zitten weer kans krijgen op deelname in de maatschappij, en het is even een voorbeeld via een traject voor dak- en thuislozen en verslaafden, even een concreet voorbeeld. Vlak buiten Haarlem loopt nu een traject waar we mensen met heel weinig kans op uitzicht van een baan, dat zijn voornamelijk geïllustreerd ex- of huidige verslaafden, daklozen, mensen met gedragsstoornissen, weer echt aan de arbeid zetten. En dat is het voorbeeld van het bouwen van een tiny house waar later de daklozen in kunnen wonen. Dus je maakt van werk met werk. Zij helpen hiermee ongeveer 30 mensen, voornamelijk uit Haarlem, aan werkervaring, en deels zelfs aan een vaste baan. Dus je lost het ene probleem met een oplossing op. Mensen die normaal gesproken eigenlijk waren opgegeven maar door de unieke manier hoe zij worden opgevangen en een kans wordt geboden weer vermeld te staan van hun eigen kunnen, dus weer in de kracht van hun leven te staan, en daarmee ook weer actief worden. Wij als Trots Haarlem vragen de wethouder of hij bereid is daar wat meer eens naar te kijken, naar dergelijke vormen van projecten, is door ons daarin te steunen. En wij zullen hiervoor een motie indienen bij de begroting. Meedoen betekent ook dat er een reële kans moet zijn dat je überhaupt de kans krijgt om mee te doen. Maar dan zien we nog een puntje, en dat lezen we ook dagelijks in de krant en ik vind het toch schrijnend. De verplichte sollicitatie voor ouderen van 60+. En het is eigenlijk voor velen een zinloze weg die ingeslagen wordt, terwijl iemand de kans moet krijgen echt deel te nemen aan een baan, zo vlak voor het pensioen. Je wil het wel, maar theoretisch niet altijd voor iedereen haalbaar is, en dan druk ik mij voorzichtig uit. Daarom wil ik als Trots Haarlem een proef met het basisinkomen voor een gelote groep 60+, mensen die nu in de bijstand zitten en al jaren nodeloos alle plezier, alles proberen om aan werk te komen maar vaak daardoor toch achteraf gefrustreerd solliciteren voor die baan. En ook hiervoor zal Trots Haarlem een motie indienen tijdens de begroting. Zover de inleiding.

De voorzitter: Een korte interruptie van de heer Van Kessel.

De heer Van Kessel: Ja, korte interruptie. U ... Zoals ik het zo hoor schrijft u mensen boven de 60 die nog heel goed kunnen participeren in de maatschappij af.

De heer Rijbroek: Nee, dat zeg ik niet. Het is de ervaring die er is. Je wil als 60-plusser werken. Er zijn mensen die het initiatief pakken. Ik ken ook 50-, 55-plussers die voor zichzelf zijn begonnen, maar ook daarboven. Ik schrijf ze niet af, ik wil ervoor waken dat deze mensen ... Moeten verplicht solliciteren, hè. Dus dat is één. Maar hoe komen ze aan werk? Dus er is eigenlijk een wisselwerking van via dat je deze mensen ... Bijstand vaak hè, als je langer werkloos bent ga je van WW naar bijstand, dat je probeert die tijd te bekorten. Want hoe langer het duurt, hoe kleiner die kans. En dan speelt je leeftijd ook een rol. Ik schrijf ze niet af, ik geef alleen een teken.

De voorzitter: Uw tijd is hierbij op, heer Rijbroek. Mevrouw Steyger.

Mevrouw Steyger: Ja. Dank u wel. En bedankt voor de rapportage, ben ik nou wel ...? Oké. Ja, mijnheer Van Kessel, en ook bedankt dat u dit op de agenda heeft gezet. Wat GroenLinks betreft is het heel belangrijk om vanuit het kader van de inclusieve samenleving te kijken naar alle groepen die op dit moment worden opgeroepen. Even los van of het proces goed loopt zien we dat nu duidelijk wordt dat er ook binnen die grote groep drie verschillende categorieën zijn te onderscheiden en dat voor 60% van de mensen die op dit moment zijn gesproken de afstand tot de arbeidsmarkt onoverbrugbaar is. Wij zijn van mening dat niet alleen werk belangrijk is om te participeren maar dat er ook andere vormen van participatie zijn, zoals vrijwilligerswerk of andere initiatieven om mensen toch onderdeel te laten zijn van de samenleving. Ik zie u knikken. Nou, dat is

heel mooi. Wij zien ook nog wel kans, gezien de moeite die er is om mensen in een traject te krijgen, om bijvoorbeeld te kijken naar de WMO of dagbesteding niet een optie zou kunnen zijn voor de mensen die echt niet aan andere vormen van participatie kunnen deelnemen. Tenslotte wil ik nog noemen dat GroenLinks een motie heeft ingediend in 2016, die heette Minder regels, meer participatie, en dat was een pilotproject waarin een groep van een aantal bijstandsgerechtigden werd vrijgesteld van de sollicitatieplicht. Dus het is wel heel belangrijk voor de commissie om te weten hoe die pilot is afgelopen en wat we daaruit kunnen leren. Nou, tot zover even.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Ja, ook het stuk gelezen, het is goed dat er gewoon met mensen wordt gesproken. Wat ons betreft gaat het meer om de kwaliteit van die gesprekken dan om de kwantiteit van die gesprekken, vier keer per jaar lijkt mij wat veel. En het is op zich goed dat er met iedereen wordt gesproken zoals GroenLinks ook al zei, dat er gewoon goed gekeken wordt naar: wat wil iemand, wat kan iemand, is het participatie? Ik ben het ook wel eens met Trots dat boven een bepaalde leeftijd sollicitatieplicht weinig zin heeft, maar je schrijft mensen daarmee niet af, maar dan kan je wel kijken wat er wel kan en wat er wel mogelijk is. En ik denk dat zoals het nu eruit ziet dat het beleid wel goed is en dat we dat wel kunnen steunen.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Yerden.

De heer Yerden: Dank u wel voorzitter. Nou, wij vinden ook belangrijke onderwerp en de PvdA wil dat in Haarlem iedereen mee kan doen en zijn talenten kan ontplooiën. Daarom zijn er meerdere mogelijkheden. Misschien heeft u wel gehoord, het was ook op de radio BNN, het was een pionierende gemeentes, dat is Assen, Groningen, Rotterdam en Den Bosch.

De voorzitter: U heeft een halve minuut, dus ik denk dat u iets meer vaart moet maken.

De heer Yerden: Oké. Naar aanleiding van die onderwerpen vind ik ook belangrijk de vraag: is het college bekend met de nieuwsbrief Van uitkering naar ondernemerschap? En het tweede: is het college met de PvdA eens dat positieve resultaten aanleiding geven om in Haarlem ook een pilot op te starten? Derde is: is het college bereid om te sluiten bij de initiatieven van vier pionierende gemeentes?

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog andere commissieleden? Mevrouw Van den Berg, SP.

Mevrouw Van den Berg: Ja, de SP is blij met het positieve resultaat tot nu toe, ook al is er nog een lange weg te gaan. We maken ons wel zorgen over het percentage direct en indirect klantcontact, de 30 tegenover de 70%. En bestaat de 70% alleen uit administratieve lastendruk of spelen andere factoren daar ook een rol in? We hebben hierover een technische vraag gesteld maar nog geen antwoord gekregen, en wellicht weet u daar een antwoord op. En we willen u tevens vragen wat u denkt te doen aan het verlagen van de lastendruk.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank je wel voorzitter. Over het algemeen is het altijd goed om in gesprek te gaan met mensen die in een uitkering zitten. De ervaring leert dat ook in andere steden, dat hoe meer mensen in gesprek gaan met de werklozen, dat zij eerder werk kunnen vinden. Die ervaring is ook in Rotterdam opgedaan. Wat ik constateer is dat er landelijk, dat de werkloosheid afneemt, in tegenstelling met Haarlem. Ik

vraag me af hoe dat komt, misschien heeft de wethouder daar ook een antwoord op. Ik lees ook in het stuk dat de mate waarin de Haarlemmers meedoen in de samenleving toeneemt. Nou, ik vraag me af: waar wordt dit op gebaseerd? Dat haal ik niet uit de stukken. Want het kan ook zo zijn dat een werkloze op eigen initiatief of eigen kracht vrijwilligerswerk of gewoon een betaalde baan zelf kan vinden. Ik hou het hierbij, voorzitter. Dank je.

De voorzitter: Dank u wel. Heel kleintje dan, de heer Smit.

De heer Smit: Dank u voorzitter. Allereerst, de woorden van met name D66 steunen wij geheel. Het maakt OP Haarlem bedroefd dat wij de afgelopen periodes, vorige raad, formatie-uitbreiding van de sociale dienst hebben toegestaan om de contactkwaliteit te verbeteren en het blijkt nu dat het in feite geblokkeerd is geworden door verouderde informatiesystemen. En dat maakt wel bedroefd, dat we daar ons geld in hebben gestoken. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk nog even rond. Niemand meer? Dan gaan we naar de wethouder.

Wethouder Roduner: Ja, dank u wel voorzitter, en dank aan de commissie om mij de gelegenheid te geven hier wat meer over te zeggen. Belangrijk onderwerp, in ieder geval voor mij, voor de ambities van dit college deze periode, dus het is goed dat we hier over praten en ik denk ook niet dat het de laatste keer is dat we hierover zullen praten. We hebben gisteren 97% van ons bestand gesproken. De overige 3% ... Dus dat is een mooie mijlpaal. De overige 3%, dat zijn mensen die niet komen opdagen, die we niet hebben kunnen bereiken, daar zullen wij ook contact opnemen en dat zal uiteindelijk ook misschien wel tot een rechtmatigheidsstraject leiden. Dus daarmee is gisteren ook feestelijk de eerste fase van Ik doe mee afgerond. Dat is volgens mij een groot compliment waard aan de ambtelijke organisatie die daar hard voor heeft gewerkt. De ambtelijke organisatie ... Kijk. Een organisatie, dan moet u zich realiseren denk ik, een gemiddelde klantmanager in Haarlem heeft zo'n 120 mensen in zijn bestand. Dus dat is denk ik ook goed om te realiseren, 120 mensen bijhouden, regelmatig spreken, dat is toch een behoorlijke opgave. Er gaat ook een groot deel van de tijd zitten in het voorbereiden van een gesprek, het verslag maken van een gesprek, stukken nalezen, stukken uitvragen, controleren, et cetera, et cetera. U kunt zich daar een voorstelling van maken. Maar dat helpt niet dat we inderdaad ook te maken hebben met een wat verouderd IT-systeem waarvan als ik het goed heb ook de fabrikant langzamerhand afscheid aan het nemen is, dus we zijn ook op zoek naar een nieuw IT-systeem wat ... Samen met een aantal grote gemeenten om te kijken of dat een stap voorwaarts kan zijn voor Haarlem. En bij dat IT-systeem ... Niet alleen het IT-systeem is denk ik belangrijk maar we gaan ook gewoon kritisch kijken naar onze werkprocessen. We hebben in het coalitieakkoord afgesproken dat deze Ik doe mee niet tijdelijk is maar dat we die structureel willen maken. Dus we willen structureel onze klanten meer spreken, vier keer zou natuurlijk het mooiste zijn. Nou heb ik ook Actiepartij net horen zeggen: het gaat niet om kwantiteit maar om kwaliteit, maar er moet ook wel wat kwantiteit in zitten. Die balans moet denk ik gewoon goed zijn. Dus we hebben daar extra geld voor uitgetrokken waarbij we gaan kijken: nou, hoe kunnen we die het beste inzetten? Ook een aantal extra klantmanagers die daar natuurlijk zeker bij horen, maar we gaan ook kritisch kijken naar onze werkprocessen. Ik kom bij u terug met de eindevaluatie van Ik doe mee. Dan zult u in meer detail zien van: hoe ziet ons klantenbestand eruit, hoe verdelen we dat? U heeft natuurlijk nu een tussenevaluatie gezien, maar dan krijgt u toch echt wat meer inzicht over hoe ons klantenbestand eruit gaat zien, hoe wij die middelen die we extra ter beschikking hebben gekregen gaan inzetten in combinatie met een wat verbetering van onze werkproces om te komen tot een structurele inbedding van het programma. Die eindevaluatie verwacht ik denk ik begin 2019, eerste kwartaal of eerste halfjaar, kijk ik even stiekem naar rechts. En dan kunnen we daar denk ik ook verder over praten. En ook denk ik, en dat vond ik zelf wel

typerend of opvallend aan het wat we nu naar boven krijgen, is dat er toch nog relatief veel mensen op een echt wat verdere afstand van de arbeidsmarkt zitten. En ik denk dat dat wel aangeeft wat de opgave is die we hebben. Het is niet ... Economisch gaat het goed, werkloosheid is laag, dus de kansrijken zijn wat eerder uitgestroomd en het wordt toch een lastiger bestand. Ik denk dat dat ook voor ons wel goed is om te beseffen dat we daar misschien ook andere inzet op moeten plegen. Hoe zijn we nou gekomen tot ... Vraag van de VVD: hoe zijn we hier nou toe gekomen? Nou, in het verleden hadden we een ander systeem. We waren strenger aan de poort, we filterden daar veel meer aan de poort van: wie vinden wij kansrijk om weer snel richting werk te realiseren, en de rest laten we ... Toetsen we streng op rechtmatigheid, dus mag iemand wel in aanmerking komen voor een bijstandsuitkering, en de rest verdween een beetje in ons bestand, werd dan een aantal jaar niet gesproken. Dat zien we gewoon ook. Een aantal mensen vier, vijf jaar niet gesproken. En ik denk, juist met ik doe mee hebben we die kanteling gemaakt dat we zeggen: het gaat niet alleen maar om selectie aan de poort, maar het gaat erom om ons klantenbestand regelmatig te spreken, klantcontact te houden en zo ze te helpen stapjes te zetten naar werk. Want de VVD heeft denk ik ook heel terecht, het gaat niet alleen maar om inkomsten genereren of bijstandskosten te besparen maar het gaat ook over eigenwaarde, een plek in de samenleving, een netwerk, contacten en in dat kader vond ik het ook heel mooi te zien dat we ook op het gebied van parttime werken, wat denk ik een mooie eerste stap is, ook echt gewoon een aantal verbeteringen zien. Ik ga u dus in ieder geval informeren over de eindrapportage, dan zullen we hier weer over spreken. Dan zullen we dus ook kijken naar onze processen, kijken of dat efficiënter kan met hopelijk minder administratie en meer contact. Dan nog de vraag over de pionierende gemeentes. We hebben als ik het goed heb wel een ... Er is de mogelijkheid om vanuit de bijstand ook een onderneming te starten. Dus ik denk dat ... Daar wordt ook wel gebruik van gemaakt, ik weet niet precies wat de resultaten daarvan zijn, of dat nou een succes is of niet. Maar ik zal nog een keer kijken naar die pilot van die vier gemeentes om te kijken of we daar nog lessen uit kunnen trekken die we ook kunnen meenemen. Trots heeft een aantal moties aangekondigd, daar gaan we denk ik over praten. Er was een puntje vergelijkbaar van GroenLinks, de vraag over arbeidsplicht en hoe we daar verder mee ... Sollicitatieplicht, heb ik dat goed? Sollicitatieplicht. Nou, we hebben daar ... We proberen daar wel maatwerk te leveren met mensen ook als ze wat ouder zijn. Als inderdaad iemand een paar maanden voor zijn pensioen zit, ja, dan heeft het niet zo heel veel zin meer, maar als iemand nog een aantal jaar van zijn pensioen zit is dat natuurlijk inderdaad ... Willen we ook mensen niet loslaten en ...

De voorzitter: Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Ja, de vraag was naar de motie die er toen door GroenLinks is ingediend, of ... En ja, of die pilot dan inderdaad ook van start is gegaan en wat de resultaten daarvan zijn. Dat was eigenlijk mijn vraag.

Wethouder Roduner: Weet ik niet uit mijn hoofd. Ik kom natuurlijk ook bij u terug met een voorstel voor basisinkomen, regelen we bij bijstand, dat is een onderdeel van het coalitieakkoord. Ik denk dat dat in ieder geval wel een logisch moment is om nog even te kijken van: wat hebben we uit de pilot geleerd en hoe kunnen we daar dan verder naar kijken? Ik denk dat dat een mooi moment is. Maar als u eerder daar nog informatie over wil, dan kan dat natuurlijk ook. Dan heb ik volgens mij de vragen zo beantwoord.

De voorzitter: De heer Van Kessel, één kleine vraag.

De heer Van Kessel: Ja, heel kort. Ik dank de wethouder voor dit verhaal. Ik heb drie dingen gevraagd. Wanneer heeft u iedereen één keer gesproken? 97% is knap en goed gedaan. Ook de informatie die in februari naar ons toe gaat komen of in het voorjaar, ook erg welkom, kijken we naar uit. Het enige waar ik u niet zo uitgebreid over gehoord heb is eigenlijk het leggen van die lat op die vier keer per jaar. En dan vier

kwalitatieve gesprekken per jaar. De vraag is: is dat uw lat of heeft u nog een motie nodig om een beetje wind in de rug te krijgen?

Wethouder Roduner: Een motie en dan wellicht ook wel geld. Nee, dat is onze lat. Kijk, we hebben extra geld ter beschikking gekregen, maar niet zoveel dat ik nou onze klantmanagers kan verdubbelen. Dus ik denk dat we bij de evaluatie moeten kijken: hoe kunnen we ons aantal klantmanagers vergroten, dat er gewoon meer capaciteit is, hoe kunnen we onze processen efficiënter inrichten dat we meer tijd hebben voor klantcontact en minder voor administratieve handelingen? En ik hoop dat ... Nou, dat is nog wel even een zoektocht, ik hoop dat dat voldoende basis is om inderdaad die vier keer per jaar die ik inderdaad ook wel als een wenselijk getal zie, om die uiteindelijk te realiseren. Daarbij wil ik nog wel zeggen dat ... Er zijn een aantal mensen die we vanwege bijvoorbeeld medische redenen een aantal maanden of een aantal jaar een uitzondering geven, en dan is het misschien niet nodig om ze vier keer per jaar te spreken. Dus ik vraag daar wel enige flexibiliteit.

De voorzitter: Mevrouw Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg-Overbeek: Ja, dank u wel heer de voorzitter. Ik wilde aan de wethouder vragen: zijn alle klantcontacten individuele gesprekken of vinden er ook groepsgesprekken plaats waardoor je met één klantmanager misschien meerdere mensen tegelijk zou kunnen spreken?

Wethouder Roduner: In principe individueel, dat heeft natuurlijk ook met privacy te maken van mensen. Maar er zijn ook wel sessies, trainingen die wat collectief worden gegeven, dus dat is dan een efficiënte manier om ook mensen een aantal trainingen te geven.

De voorzitter: De heer Yerden ook nog een kleine vraag.

De heer Yerden: Nou, 97% is wel behoorlijk getal, dus gefeliciteerd. En ik ben nieuwsgierig van: kunnen we conclusie trekken vanuit de 97%?

Wethouder Roduner: Nee, dat is nog te vroeg. Maar de 97%, op basis daarvan gaan we onze eindevaluatie maken en daarmee kom ik terug naar uw commissie. En op basis daarvan hoop ik dan inderdaad wat verdere conclusies te kunnen trekken.

De heer Yerden: Wanneer ongeveer?

Wethouder Roduner: Eerste helft 2019.

De heer Yerden: Ja, dank je wel.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Nou, fijn dat het zo goed gaat zou ik zeggen. We zien wel uit naar de evaluatie volgend jaar. Volgens mij hebben we alle vragen zo beantwoord. Dan komen we nu aan de rondvraag. Of had u nog een vraag, de heer El Aichi? O, nog één nabrander dan. U heeft nog tijd.

De heer El Aichi: Ik heb een rondvraag over de leergelden, of Stichting Leergeld. Sinds juni 2018 verzorgt Stichting Leergeld de minimavoorzieningen zoals het aanvragen van fietsen en laptop. Veel Haarlemmers klagen erover dat de aanvragen veel tijd in beslag nemen. Ik heb onlangs een paar oudere ouders gesproken die aangeven dat er half juli aanvragen zijn gedaan, tot nu toe hebben zij nog niks gehoord. Dat is drieënhalve maand geleden dus. Mijn vraag aan de wethouder: wilt u in contact optreden met Stichting Leergeld om na te

gaan van hoe dat komt en of deze stichting ook genoeg vrijwilligers heeft om deze aanvragen aan te kunnen?
Dank je wel.

De voorzitter: Wethouder Roduner.

Wethouder Roduner: Ja, dat zal ik doen. Ik zal ook laten weten wat de resultaten daarvan zijn, of wat het beeld daarvan is.

10. Rondvraag

De voorzitter: Dan gaan we door naar de rondvragen. Dat zijn allemaal rondvragen voor de andere wethouders volgens mij. Maar ik zou zeggen, stelt u ze. Ik begin met mevrouw Stroo.

Mevrouw Stroo: Over de rondvraag. Op het kunstgrasveld van voetbalvereniging [...] want er wordt wel schaatselftal gemaakt, is door vandalisme een brandplek ontstaan die hersteld moet worden. Dit is helaas al vaker gebeurd. Is de wethouder bereid om samen met de club te kijken of dit soort vandalisme voorkomen kan worden?

Wethouder Roduner: Ja, want die heb ik van mijn collega mijnheer Merijn Snoek doorgekregen. Ja, dat is helaas gebeurd, dus we zijn bekend met die situatie. Wij hebben ... Samen met de sportverenigingen wordt er al een tijdje gewerkt aan het aanpakken van vandalisme op de velden. Daar is een plan van aanpak voor, en als u dat wilt, dan kunnen we dat ook met u delen. Ja. Doen we dat.

De voorzitter: Dank u wel. Dan hebben wij nog een vraag van de ChristenUnie, mevrouw Berg.

Mevrouw Berg-Overbeek: Ja, dank u wel heer de voorzitter. Mijn rondvraag gaat over het volgende: in NH Nieuws was een artikel van een mevrouw die van de nachtopvang gebruik wilde maken en zij was met een rolstoel. En er was voor haar geen plaats. Nou, wij vroegen ons af of er bij de noodopvang ook gekeken is naar alternatieve voorzieningen die er zijn voor mensen met een handicap om haar onderdak te verlenen.

De voorzitter: Wethouder?

Wethouder Roduner: Die neem ik mee naar mijn collega ... Marie-Thérèse Meijs is dat denk ik.

Mevrouw Berg-Overbeek: Ja, graag. Dank u wel.

De voorzitter: Even kijken, dan hebben we nog Trots.

De heer Rijbroek: Ja, dat klopt. Ik heb er twee. In het verlengde van ChristenUnie, ook de signalering van die mevrouw in een rolstoel, dakloos, hoe zit het voor alternatieven? Want we hebben aangenomen de belofte: niemand slaapt op straat. En nou zijn er ook signalen gisterochtend dat drie zwervers slapen op het Stationsplein bij de kant van het Haarlems Dagblad. En ik denk dat we daar toch invulling moeten geven, dus dat we zeggen: niemand slaapt op straat, ik vind het beneden waardigheid van Nederland eigenlijk dat mensen op straat moeten slapen, door welke oorzaak dan ook. Dat is één. Dat is ook weer voor mevrouw Thérèse Meijs. Ik heb er denk ik één nog voor de sportwethouder Merijn Snoek. En dat is een mededeling, ja, Trots Haarlem wil graag als dat mogelijk is met de huidige ontwikkelingen en onderzoeken een raadsmarkt over invul van kunstgras. Zeker nu de nieuwe matrix over de kosten van de verschillende invulmaterialen binnenkort in januari wordt geüpdatet. Dus of dat mogelijk is.

Wethouder Roduner: De eerste twee zal ik doorgeven aan wethouder Marie-Thérèse Meijs en de raadsmarkt, ik kijk even naar u, voorzitter, daar gaat u zelf over denk ik?

Mevrouw Klazes: Ja, ik wil een beetje helpen, want deze vraag is al gesteld, over die kunstgrasvelden. En dat komt terug, zodra die matrix rond is komt dat vanzelf terug in de ... Wordt het geagendeerd proactief als het goed is hier in deze commissie.

Wethouder Roduner: Oké, dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel voor uw ondersteuning, mevrouw Klazes. Volgens mij zijn we dan bij de laatste rondvraag aangekomen van de heer Oomkes.

De heer Oomkes: Dank u wel voorzitter. Ik wou even aanhangig maken de huishoudelijke ondersteuning. Blijkens uitspraken van de Centrale Raad van Beroep moet aan een dergelijk besluit, normtijden voor huishoudelijke ondersteuning, gedegen onafhankelijk onderzoek plaatsvinden en wel door een deskundige die geen belang heeft bij de resultaten van het onderzoek. Bij gebreke aan een op deze wijze tot stand gekomen besluit hoort de gemeente de CIZ-normtijden huishoudelijke ondersteuning te gebruiken. Het college heeft in het uitvoeringsreglement maatwerkvoorzieningen in een bijlage normtijden huishoudelijke ondersteuning opgenomen. Uit antwoorden op WOW-vragen blijkt dat aan die normtijden geen onafhankelijk onderzoek ten grondslag heeft gelegen. Het reglement is dan ook onverbindend. De gemeente gaat procedures ...

De voorzitter: Kunt u tot een vraag komen, heer Oomkes?

De heer Oomkes: ... tegemoet. Is de wethouder daarmee bekend en wat gaat de wethouder doen om die duidelijkheid te verschaffen?

De voorzitter: Precies, ja. Ja. Maar hij is al geagendeerd voor de volgende keer. En het is sowieso ... Natuurlijk, dat weet u ook wel, handiger om ... Dien alstublieft die rondvragen even schriftelijk van tevoren in. En dan kan ... Als de wethouder er zelf niet bij is kan hij altijd nog door een collega-wethouder beantwoord worden. En het is voor het proces, voor iedereen een stuk makkelijker. Ja?

11. Sluiting

De voorzitter: We zijn dan bij het einde van de vergadering gekomen, dus ik sluit hierbij de vergadering en dank voor uw medewerking.